

Hind 19 krooni

HIIA LAPS

JA TEMA SÕBRAD JA SUGULASED

Positriitel:

Nelly

"Robotid"

Beebid
põlletaskus

Võistluselt

"Tubli laps
on Eesti ehe"

Räppar Nelly

Korvpallitüdrukud

Kräsupead

lihavõttelaual

Aasta kangelane

Andersen

Kirjasõbrad

Kuidas

teha aprilli?

Robotid kinodes

Isa käis telekas

Dr. Taar annab nõu

suomeaastades

9 771406 344067

Kunst- ja muinasjutu-sõbrad,

silmad siia!

Algab MUINASJUTULINE JOONISTUSVÕISTLUS, mis on pühendatud Hans Christian Anderseni 200. sünniaastale!

Kindlasti on igal lapsel ja täiskasvanulgi suure Taani muinasjutuvestja loomingus oma lemmiklugu - olgu see siis "Metsluiged", "Inetu pardi-poeg", "Pöial-Liisi", "Printsess herneteral" või mõni muu lugu. Nüüd võtke pliiatsid, guašid või akvarellid ja püüdke oma lemmikmuinasjutu tegelasi joonistada just sellisena, nagu teie neid ette kujutate.

Ootame teie joonistusi teemal "MINU LEMMIKANGELANE ANDERSENI LOOMINGUS" toimetuse aadressil (Hea Laps, Harju 1, 10146 Tallinn) 1. juuniks 2005.

Ümbrikule kirjutage märgusõna "Andersen". Iga töö juurde palume lisada oma nimi, vanus, kool ja aadress ning telefoninumber (või meiliaadress). Parimad joonistajad saavad auhinnad ning nende

tööd rändavadsügisel Taani Kuningriiki, Anderseni sünnilinnas Odenses korraldatavale laste loomingu näitusele.

Võistluse korraldajateks on Taani Kultuurinstituut ja Hea Lapse toimetuse. Võistlust toetavad kommivabrik Kalev ja Lego maaletooja Eestis Rekato.

Eesti Nukuteater kuulutab välja näidendivõistluse:

II Pööning

Konkurss toimub kolmes vanuserühmas

väikepööning - kuni 10 aastased
vahepööning - 11-14 aastased
tippöpöning - 15-22 aastased

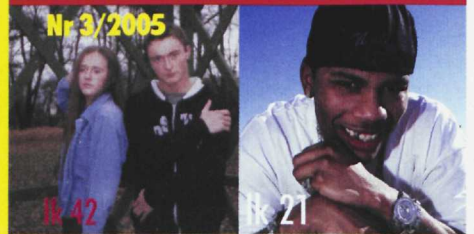
PÖÖNIMISÕPETUS SEITSMES PUNKTIS:

1. Kirjuta väga hea näidend (ükskõik kui pikk või lühike).
2. Lisa viimasele leheküljele oma näidendi lühitutvustus (kuni pool lehekülge).
3. Tee kõigest sellest viis koopiati.
4. Aseta tulemus ümbrikusse või karpi.
5. Pane juurde enda nimi, kontaktandmed ja vanuserühm („väikepööning“, „vahepööning“ või „tippöpöning“)
6. Saada nimetatud ümbrik või karp enne 1. aprilli 2005 aadressil: Eesti Nukuteater, „II Pööning“ Lai 1, Tallinn 10133
7. Tule Nukuteatrisse auhinda vastu võtma. Kui midagi jäi segaseks, siis küsi vahur.keller@nukuteater.ee

...nöönikoosmeiega

Kes-Mis-Kus?

Nr 3/2005

lk 42

lk 21

- 3 Luulet J. Westholmi gümnaasiumist
- 4 Kirjalaps
- 5 Vesipapp ning puruvana
- 6 Eesti haggjad kunstis
- 7 Pokurõõm rongkäigus ja värssides
- 8 H. Chr. Andersen.
Tõepärane muinasjutt
- 10 Nukkvõll
- 11 Korvpallitüdrukud
- 12 Soovitest
- 13 Naeru-uss
- 14 Mängumaailm
- 15 Väike vemp
- 16 Koolimullid

lk 11

- 17 Valmistume aprilliks
- 18 Osavnäpp – lihavõtteks!
- 19 Tähtsalt võistluselt
- 20 Tähtsalt võistluselt
- 21 Poster: Nelly
- 22 Poster: "Robotid"
- 25 Kirjanurk
- 27 Parim kink
- 28 Ristsõna
- 29 Koolivägivallast
- 30 Dr. Taat annab nõu
- 31 Isa pääseb telekassse
- 33 Suur vahetund
- 34 Barbindus
- 35 Koomiks
- 36 Laul
- 37 Nuputamist
- 38 Siit ja sealt
- 39 Elu emme põletaskus
- 40 Järjehoidja
- 41 Väsimatu räppar Nelly
- 42 Kes on Elixia?
- 43 Kino-uudised
- 44 LEGO

lk 18

lk 39

lk 6

lk 43

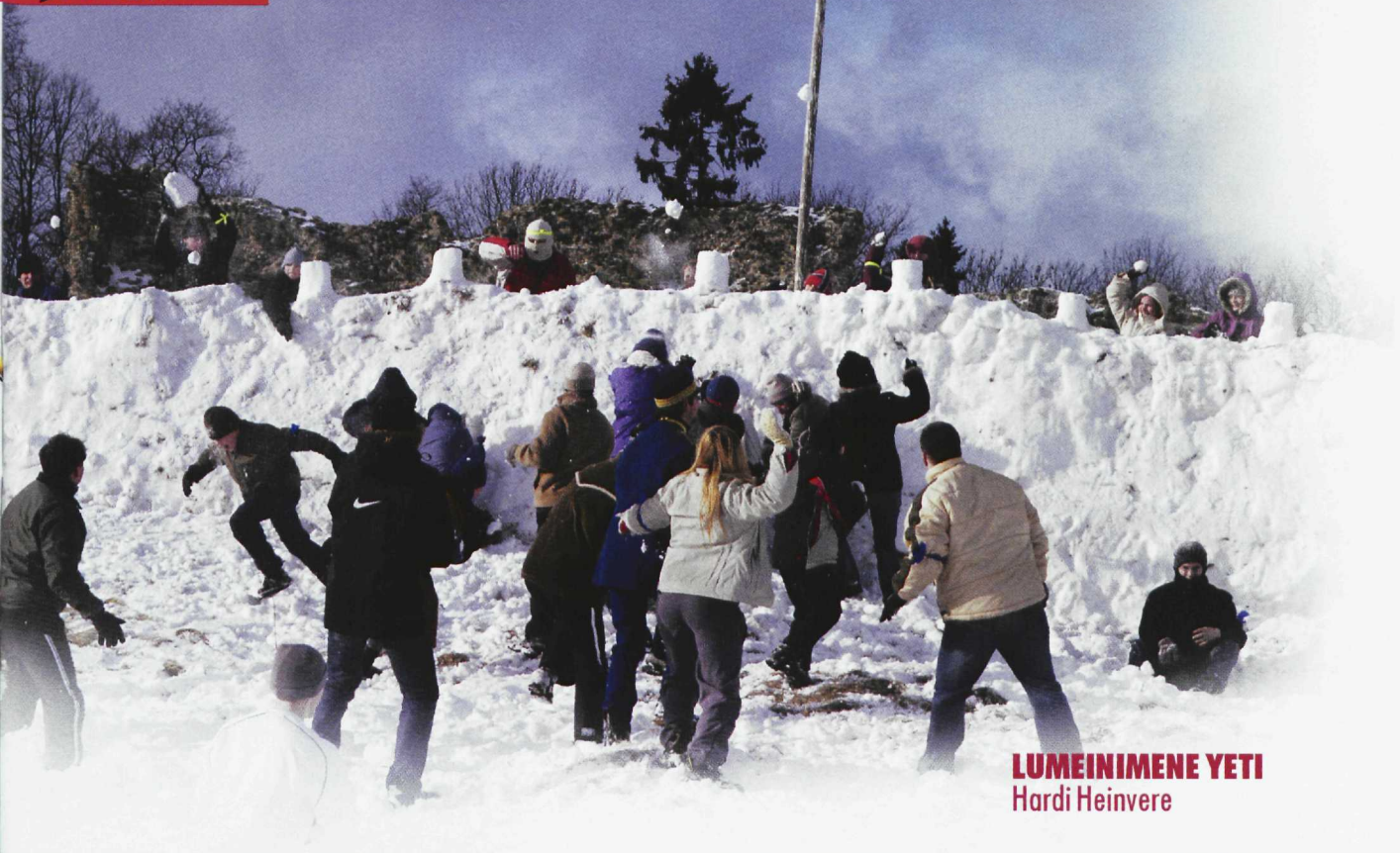

Laiusel toimus lahe lumesõda

Kolm sajandit tagasi korraldas legendaarne Rootsi kuningas Karl XII Laiuse kirikukihelkonna alal lumekindluse ehitamise ja suure vahva mängusõja. 12. veebruaril 2005 toimus Tartu Ülikooli tudengite eesvedamisel järjekordne Laiuse lumelahing. Sellistele rünnakutele poleks Karl XII küll suutnud vastu panna!

Vaata. lk 3!

LUMEINIMENE YETI

Hardi Heinvere

Lumeinimene Yeti tuli mulle vastu, keset Alpi suusamäge mulle peale astus. Karjusin ja kisasin, et lase mind nüüd lahti! Himaalaja koobastesse vedada mind tahtis.

Kui jõudsime koos lõpuks Tiibetisse, siis vajusin ma äkki ühest koopast sisse, Yeti proovis kinni püüda. Olin napilt käes. Äkki nägin eemalt – varuväljapääs.

Nüüd kui olin peidus väikses salakoopas, ohtes ma tundsin, et asi taas on roopas: suur kirju silt seal küsis: kuhu tahad minna? Vajutasin nuppu. Nüüd teel ma Tallinna.

LUMETA TALV

Eva Lenke Asszonyi

Õues on külm ja lund ei ole. Lumeta talv on must ja kole. Ei saa kelgutama minna, ehitada lumelinna. Tule, lumi, ometi laste rõõmuks tagasi!

TALV

Marta Kohal

Väljas sadas paksu lund, karu vaatas talveund. Jänes jooksis sinka-vonka, põder ühte jalga lonkas.

Sügav rahu metsarüpes, jõgi seiskund talveküttes. Õhk on külmast hell ja karge, kogu maa on lumest valge.

TALV

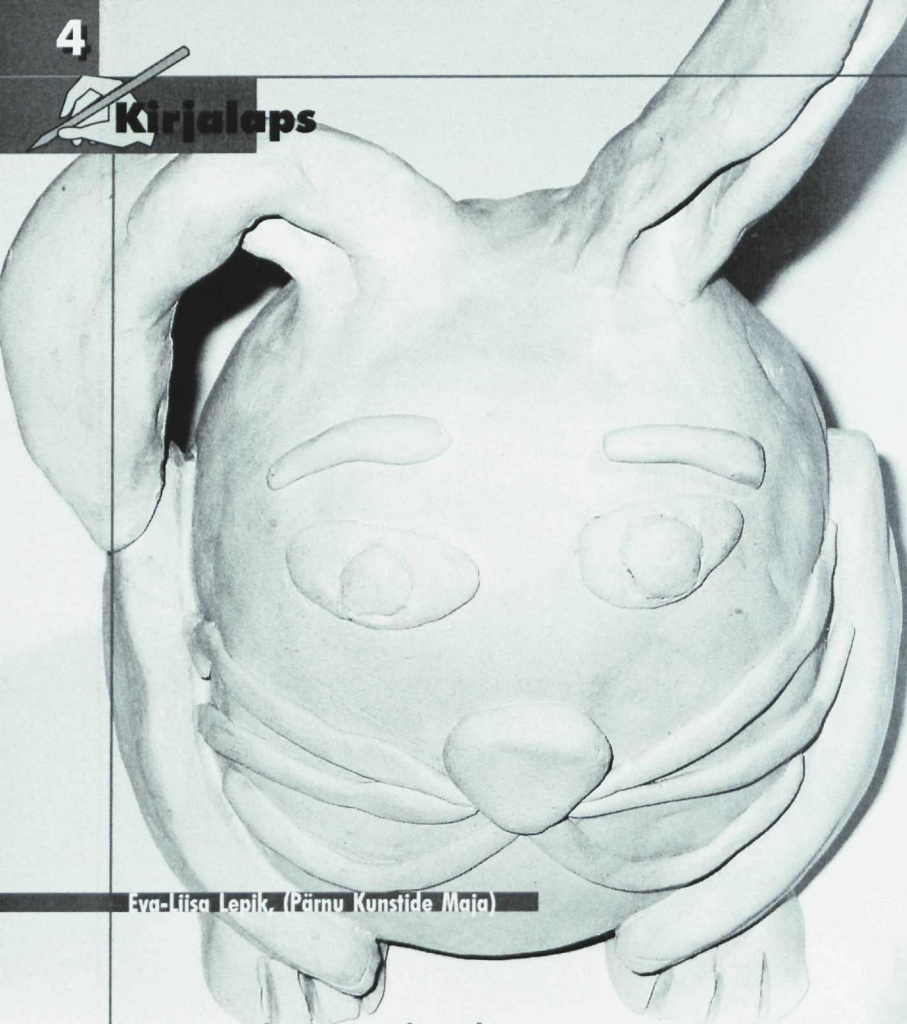
Liis Leidsaar

Vaatan aknast, maa on valge, ümberringi suured hanged. Koerad-kassid külmast kanged. Emme kodus hästi range, topib liigselt riideid selga, talvega ei ole nalja. Pakane võib võtta nina, see ei ole üldse kena.

Täname

Kultuuriministeeriumi,
Kultuurkapitali
ja Hasartmängu-
maksufondi

Eva-Liisa Lepik. (Pämu Kunstide Maja)

Minu lemmikud

Igal loomal – olgu see siis koer, kass või keegi muu – on mingi harjumus. Minu kassil Rudolfil on kombeks koputada siis, kui ta tahab tuppa saada. Muide, ta oskab seda väga hästi! Kui ta on akna taga, aga ei viitsi koputada, siis ütleb vanaisa: “Kui ei koputa, siis tuppa ei saa!” Selle peale Ruudi (see on Rudolphi hüüdnimi – heal kassil mitu nime!) koputabki aknale. Selle kassiga on juhtunud palju toredaid lugusid!

Kui ma hakkasin 3. klassi lõpetama, siis toimus õpetaja juures klassiõhtu, õigemini ühine lõuna. Päev enne seda valmistasin mina EINESIILI, mille orkide küljes oli juust, viiner ja õun. Jätsin selle siili korraks järevalveta ja kui tuppa tagasi tulin, mugis mu teine kass Eedi viinerit ja juustu, aga õun oli alles jäänud. Hetke pärast tuli Ruudi ja vaatas väga imeliku näoga: “Vorst ja juust on ära söödud, eks ma pean siis õuna sööma!” Ja ta sõigi!

Rudolf on fantastiline, ta sööb kõike, mis ette juhtub: porgandit, kaalikat, hemeid, tomatit...

Mul on ka koer Pana – tema on nii õnnelik, kui keegi tuttav tuleb – pistab kohe kukerpalle tegema! Seda on lõbus vaadata.

Mul on ka jänes Kaiia, kes on väga kangekaelne. Meie vanemaga proovisime Kaiiat paaritada, kuna ülejäänud kuus jänkut surid talvel ära, aga ta ei tahtnud ja kõik!

No sellised on minu lemmikloomad – mul on neli kassi, üks jänes ja üks koer.

Mari-Liis
Paekivi Raplamaalt

Kaubamaja kummitus

On olemas legend kaubamajast. See on üks õudne legend. Kaubamajas olles, kui minna lasteosakonda, siis tuleb sinu juurde vari. Ja see vari ütleb: “Wazz up!”

Sa mõtled, kes seda ütles.

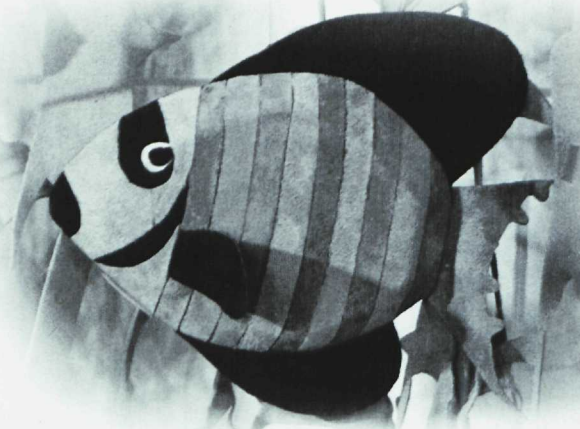
Siis ütleb vari: “Osta spinner, ainult 200 krooni!”

Sa ei saa midagi teha, pead minema ja ostma spinneri. Siis ütleb vari sulle: “Mine spordiosakonda ja osta endale lumelaud!”

Kui sa poest ära lähed, siis ütleb vari sulle, et külastage meid jälle.

Kenneth Karjane
Lasnamäe lasteaed-alkkoolist

Tallinna Kanutiaia Noortemaja nahakunstiring

Küsimused

Küsimusi on nii palju, kõiki ei jõua küsida. Küsin vaikselt, küsin valjult, parem paigal püsida.

Kas kartuleid on siniseid?
On pirne helepunaseid?
Kuidas töötab telekas?
Mis elukas on relaxas?

Kõiki vastuseid ei tea – ega pole vajagi!
See, et otsas on veel pea, on mulle tähtis igati!

Märts

Märtsis on tähtkujud Kalad. Kaladel on üks koduke, mis on ilus ja puhas järveke. Kui põnev on maailm vees, tunnevad ju ainult kalad.

Kui märtsis on veel üks tähtkuju, siis kes ta on? Tema on Jäär, nagu jääraepa. Jääraepa on lahe kutt, mutid veel paremad. Jääradel on julge meel, julgust jätkub ikka veel.

Evelin Leerima
Tõstamaa keskkoolist

Mari-Liis Kaldvee

Peeter Ilus

Vesipapp ning puruvana

Joonistas Ilmar Trull

Ühel väga ammuse aja jõel, seal, kus kaldaveerest ulatusid välja niinepuu ja vana remmelga juured, elas vesipappide perekond. Nooruke vesipapi-tibu – õieti peaks tema kohta küll ütleva “neiu”, sest ta säravalged rind ning pugu paistsid juba silma – oli juba pesa maha jätmas. Nüüd oli noortel käes aeg igasugu vesipappide kombeid õppida, kivitlennata ja enne jõepõhja astumist suguvõsa iidset tantsu tantsida. Tuleb tunnistada, et veelune kõndimine pole lindude hulgas just tavaline ja nii ajas ka meie sirgukesele isa sabas kõndimine esmalt kõheduse sulgedesse. Hirmutat oli kiirest voolust uuristatud hämar kalda-alune unarus, hirmsamgi veel taamal mustendav jõehaud, kus kuulu järgi elas igivana ja hiigelsuur säga, kes pidi peale kalade ja vesirottide ka vesilinde kimbutama. Ema-vesipapp juhatas aga tütrekese ohtudest eemale, kiiresse ja läbi-paistvasse vette, kus meie vesipapi-neiu nägi äkki vanal künnapuurondil üht puruvanakest.

See oli kaunis ja noor puruvana, kes ennast veel peita ei osanud või ei tahtnud ning pakatas nüüd täiest tervisest sirguneiu ees. Nagu vahel satub, sai meie vesipapineiu puruvana värskest ilust üleni lummatud ja ammus, nagu kombeks kõnelda, ainsamast silmapilgust.

Kõneldakse ka, et ammustel aegadel ei söönud vesipapid veel puruvanu. Nad maitseisid vesikakandeid ja kirpvähke napsates talviti ka väiksemaid kalakesi, ja nii oli meie tütarlaps-linnukese armastus puhas ja omakasupüüdmatu, ühise

õnne nimel oli ta kõigeks valmis. Pealegi tundus, et ka noor puruvana polnud vesipapi-neiukese vastu ükskõikne.

Ootamatult juhtus aga, et üleval õhuvallas tõusis marutuul, surudes puud jõele kummardama, varakevadine lumesevõlv vihmas peksis veepinda ning vesipappidelt tuli vee alt välja vupsata ja pesa man varju otsida.

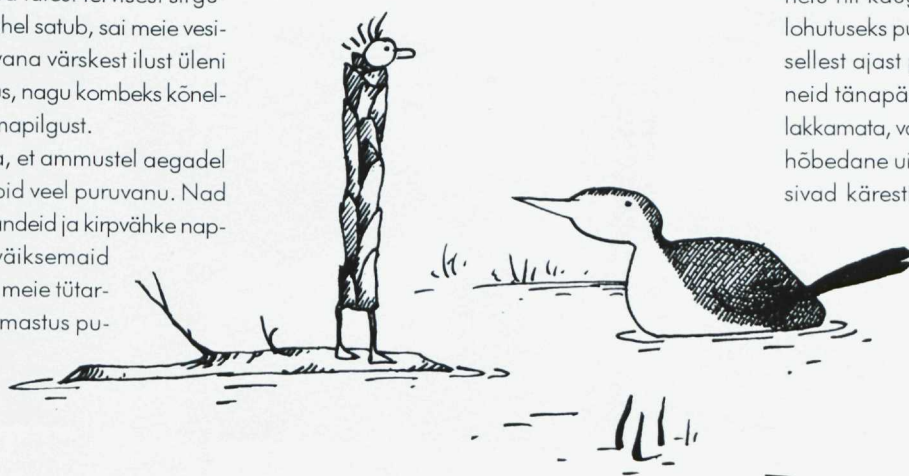
“Oota mind!” jõudis vesipapi-neiu puruvana-noormehele veel hüüda, siis pidi ta veeluse ilma jätma. Ja kui jõgi, mis vahepeal üle murdunud kaldajää peaaegu vesipappide pesani oli tõusnud, mõne aja pärast alanes ning jõesaar, kus suviti lõhnas mõnusalts münti, veest natuke esile oli kerkinud, sai ilmsiks, et vool oli kaasa viinud ka künnapuurondi, millel vesipapi-neiu mäletas kaunist puruvana-noormeest istumas. Ta ei taibanud, et vesi oli tema armas-

tatu kaasa viinud. Nukralt kõlas sirgukesele viis, mis meenutas lõokese kaugelt kostvat laulu. Neiuke jäi kurvaks, sest ta arvas, et kergemeelne ja petlik puruvana oli ta mõne teise, temast ilusama pärast maha jätnud.

Solvatud eneseuhkus viis vesipapi-neiu nii kaugele, et ta hakkas enda lohutuseks puruvanakesi sööma, ning sellest ajast peale söövad vesipapid neid tänapäevani. Jõgi siiski voolab lakkamata, vahel vilksab ta hluas säga hõbedane uim, uued vesipapid tantsivad kärestikukividelt oma muistset

tantsu ning astuvad üha sillerdavasse veelusesse ilma.

Ta ei taibanud, et vesi oli tema armastatu kaasa viinud.

Joonistusvõistluselt "Eesti hagijas"

Mari-Liis Kullamaa Tartust

Birgit Orgel Tartust

Stefani Aas Tartust

Kätlin Luht Paidest

Janar Saar Tartust

Dajana Tammik Tartust

Mari Liis Velner Tartust

Pokumaal

Pokud kõik seisavad niidu peal reas,
juuksed neil pikad ja pärjad on peas.

Pokud on lõbusad, head,
kaugele paistavad nende read.
Inimesed, astuge pokudest mööda,
ühtegi pokut ei jalaga lööda!

Kadri Aia

Sõber

Elas kord üks pokumätas,
oli see vast rõõmuras.
Poku hüüdis metsa: „Uu!“
kuulis vastust: „Uhu- huu!“
Leidis sõbra üles ta,
koos nad läksid mängima.

Tormi Trumsi

Pokumaal

Kaugel, kaugel Võrumaal
asub tore Pokumaa.
Pokusid seal tuhandeid,
neil jalad vees ja peas hein.

Rain Kübard

Pokud

Pokud ilma heinata
on kui supp ilma soolata.
Kui inimene neid märkab,
siis pokugi ärkab.
Edgar Valter — pokuisa —
pokudele rõõmu lisab.

Kerli Leikin

Pokud otsivad kodu

Kord kõndis pokurodu metsa,
ei sel näinud keegi otsa.
Neil oli kaunist maja vaja,
kus sees ka katlamaja.
Oru sees paistiski selline tare,
oi, küll see oli alles tore!
Tarest neile kodu sai,
ja pokuisa tegi lastel pai.

Hedy Liin

Tee ääres

Vaata, tee ääres ilusad pokud,
nad elavad alati kusagil lodus.
Parajasti üksteisele nii lähedal,
et ei pea häält karjuma kähedaks.

Maikko Lõhmus

Pokude iseloom

Poku edev tahab olla
soost ei soovi ära tulla.
Sätib end siit ja sealt,
ülalt, alt ja pealt.
Nad sosinal kõnelevad oma keeles
rõõmsad mõtted neil meeles.
Pokukeel on salakeel,
ida metsas kuulsime:
„Jätke kodu soosse meile,
tänuликuks jääme teile!“

Diana Salf

Pokurõõmlastele!

Tuletame kõigile pokusõpradele meelde, et Lastekaitsepäeval, 1. juunil algusega kell 14.00 korraldab Pokumaa Sihtasutus Tallinnas lustaka rongkäigu, millest on teretunud osa võtma kõik soovijad kostümeeritult pokuks või mõneks muuks Edgar Valteri autoriraamatutest pärinevaks tegelaseks.

Lähemat teavet Pokurõõmu rongkäigu kohta võivad anda:
Anneli Kivisiv (rongkäigu projektijuht), tel 669 1076, 569 09237
Külli Leppik (Pokumaa Sihtasutus), tel 786 7647, 505 6282
Anne Rande (Eesti Lastekirjanduse Teabekeskus), tel 646 6488.
Uudiseid loe ka Pokumaa koduleheküljelt,
mille aadress on: <http://www.pokumaa.ee/>

Hans Christian Andersen

Tõepärane muinaslugu minu elust

läksin ühe rannal seisva putka taha, laskusin põlvili ja palusin, et Jumal aitaks ja juhataks mind ka edaspidi. Sain sellest lohutust ja lootsin jälle Jumala ja oma hea õnne peale, ja nii ma siis sõitsin terve päeva ja järgneva öögi läbi linnade ja külade; seisin üksipäini tolla kõrval ja nosisin oma leivapalukest, kuni postitõlda lastiti; kõik see oli mulle uus ja huvitav ja ma tundsin, et olen nüüd kodunt kaugel tõepoolest väga kaugel suures maailmas.

II

Esmaspäeva, 1819. aasta 5. septembri hommikul nägin ma Frederiksbergi lossi mäelt esimest korda elus Kopenhaageni linna; ronisin just nimelt seal postitõllast maha ja, pisike komps käeotsas, kõmpisin kõigepealt linnaparki, et sealt mööda pikki jalgradu ja läbi aguleid lõpuks linna enesse jõuda. Just eelmisel õhtul oli Kopenhaagenis puhkenud nõndanimetatud *Juudi sõda*¹, mis tollal levis usinalt ühest Euroopa riigist teise. Linn kees ja kihises, inimesed olid tänavatel väljas, ja kogu see melu ja möll oli tõepoolest selline, nagu ma olin oma arust tollase suurima linna elu endale ette kujutanud.

Endal vaevu kümme taalrit taskus, sain esimese elamise mingisse nägurasse Gardergaardeni-nimelisse postijaama nendesamade linnavärvate lähedale, kust ma linna sisse olin tulnud. Esimene käik viis otsejoores teatri juurde, tuuritasin seal mitu ringi ümber maja, uurisin selle seinu ja hakkasin varsti seda vaata et oma koduks pidama. Üks päeva ajal teatri ees tiirutavatest piletimüüjatest märkas mind ja küsis, kas ma soovin etendusepiletit. Olin maailma asjades niivõrd võõrik, et arvasin, et mees tahab mulle piletit kinkida, ja tänasin teda

¹ Nimetatud juutide tagakiusamised said alguse augustis 1819 Saksamaal ning kulmineerusid Kopenhaagenis sama aasta septembrikuu kahel esimesel nädalal. H. Chr. Andersen on neid sündmusi kujutanud ka oma loomingus (romaan *Üksnes pillimees* (*Kun en Spillemand*; 1837)). Tõlkija.

viisakalt lahkuse eest. Mees jälle arvas, et tahan teda mõnitada ja vihastas nõnda, et pidin kabuhirmus putku panema mulle nii kalli maja juurest. Loomulikult ei võinud ma siis hingeski aimata, et juba kümne aasta pärast mängitakse seal minu esimest näitemängu, ja et sedakaudu esitletakse mind korraga tervele Taani teatripublikule.

Järgmisel päeval tõmbasin endale saterkuue selga ega unustanud muidugi ka saapaid, mille sääred tõmbasin pükste peale; ja sedaviisi uhkelt üleslööduna, hiiglasuur kübar silmile vajunud, seadsin sammut teatri esitantsijatari proua Schalli juurde, et oma soovituskiri talle üle anda. Enne kui uksekella helistasin, laskusin tänaval põlvedele ja palusin Jumalat, et leiaksin siit abi ning kaitset. Selsamal hetkel juhtus üks teenijatüdruk, korv käevangus trepist alla tulema; ta naeratas sõbralikult, pistis mulle killingi pihku ning ruttas siis edasi. Vahtisin jahmunult tüdrukut ja temalt saadud kuldraha. Oma arvates olid mul korralikud riided seljas, ja sedaviisi pidin ma ometi igapidi ontliku ristiinimesena välja nägema. Kuidas sai tema siis mõelda, et olen siin kerjamas? Hüüdsin teda, et raha tagasi anda, aga tema ütles ainult: "Ah, jäta see endale!" ja läks oma teed.

Lõppude-lõpuks pääsesin ka tantsijatari enda jutule, kes kuulas ja uuris mind üsna imestunud ilmel. – Ta ei tundnud vana Iverseni, kes oli mulle soovituskirja kirjutanud, ning peale selle paistis talle ka kogu minu olemine ja väljanägemine väga kummalisena. Kuulutasin innukalt, et tahan lavale pääseda, ja kui ta siis küsis, missuguseid osasid ma oma arvates võiksin mängida, vastasin kõhklemata: "Cendrilloni." Niisugust tükki olid kuningliku teatri näitlejad Odense võõrusetendustel mänginud, ja selle peaosaline oli mind nõnda kütkestanud, et võisin teda nüüdki veel paugupealt otsast lõpuni järele mängida. Palusin luba säärsaapad jalast võtta, sest need oleksid võinud mu osatäitmist liikumisel tublisti

Ema pani mulle kaasa väikese riidekompsu ja rääkis postipoisiga kokku, et too mind kui üleliigset reisijat Kopenhaagenisse sõidutaks, mis maksis kolm riigitalit. Ärasõidupäev oli koitnud ja murest murtud ema saatis mu linnavärvate taha. Seal seisis ka aastates vanaema, kelle kunagi nii kaunid juuksed olid viimasel ajal päris tuhkhalliks muutunud. Ta embas mind ja nuttis vaikselt, ja minugi süda oli raske. Nii me seal lahku läksimegi ega kohanud teineteist enam kunagi, sest ta suri juba järgmisel aastal; ma ei tea isegi tema hauaplatsi kohta, sest ta puhkab vaeste sumuaial.

Postipoiss puhus oma pasunat; oli imekaunis päikesepaisteline pärastlõuna ja peagi oli ka minu lapsemeel päikest täis. Tundsin rõõmu kõige üle, mis ma oma reisil nägin, ja tundsin, et sõidan otseteed vastu oma unistuste täitumisele. Alles Nyborgis, kui loksusin juba Suurbelti lainetel ja laev purjetas mu sünnisaarest aina kaugemale ja kaugemale, tundsin äkki, kui üks ma tegelikult olin ja et mul polnud enam kellegi muu abile loota kui Jumalale taevas. Ja niipea, kui olin Sjællandis jälle jalad maha saanud,

takistada. Seejärel haarasin oma ilmatu-
suure kübara tamburiiniks, mille saatel
hakkasin tantsima ja laulma:

Oh armastuse sära, üllust
ja selle lõppematut küllust!

Minu veiderimelike liigutuste ning üldse
kogu mu kentsaka esinemise järel pidas
tantsijatar mind peast põrunuks ning käskis
mu kiiremas korras välja visata. Seepeale
läksin teatridirektori enda jutule töökohta
nõutama, aga kui ta oli mind pealaest jala-
tallani üle vaadanud, teatas, et olen "liiga
lahja teatri jaoks". – "Oh," vastasin talle,
"küll ma liha luude peale kasvatan, kui an-
nate mulle töökoha ja sada taalrit kuupal-
gaks maksate!" Raevunud direktor ajas mu
välja ning teatas sinna juurde, et tema teat-
risse võetakse tööle vaid terve mõistusega
ning korraliku väljanägemisega inimesi.

Meel must, olin jälle tänaval; mul pol-
nud enam kedagi, kes võinuks mind lohuta-
da ja mulle nõu anda. Arvasin juba kõige
paremaks surra, kui mu mõtted pöördusid
äkki jälle Jumala poole – nii nagu laps otsib
turva isalt, nii lootsin mina just nimelt Te-
malt kaitset saada. Nutsin kõigi nähes ja
ütlesin siis iseendale: "Kui kõik läheb pahu-
pidi, siis tuleb ükskord ikka Tema ja aitab
mind lõpuks – nii on ju kirja pandud. Ini-
mene peab palju kannatama, enne kui ta
kellekski saab." Läksin edasi ja ostsin en-
dale rööpiletit laulumängule "Paul ja Vir-
ginie". Armastajapaari lahkuminekulugu
läks mulle nõnda südamesse, et puhkesin
lausa lahinal nutma, nii et mu kõrval istu-
nud naisterahvad hakkasid mind lohutama
ja seletasid, et see on ükspäinis näitemäng;
üks naistest andis mulle isegi sültvorstiga
võileiva. Ma usaldasin neid inimesi jäägi-
tult ja tunnistasin neile ausalt üles, et tege-
likult ma ei nutnudki nii väga Pauli ja Virgi-
nie kui just iseenda pärast, ja et teater on
minu jaoks Virginie, kellest ma pean nüüd
lahkuma, ja siis olen mina niisama õnnetu
nagu Paul. Naised vaatasid mind ega saa-
nud mitte millestki aru, ja siis ma rääkisin
neile ära, miks ma olin Kopenhaagenisse
tulnud ja kui üksildasena ma ennast siin tun-
nen, ja proud andsid mulle veel võileiba,
puuvilju ja kondiitrikooki.

Järgmisel hommikul maksin oma öö-
majaarve ära ja leidsin kurvastusega, et
nüüd oli mul taskus veel vaid üksainus taaler.
Pidin kiiremas korras otsustama, kas sõidan
mõne kipriga koju tagasi või otsin siin min-
gi käsitöölise juures endale õpipoisi koha.
Viimane võimalus tundus mulle mõistlikum
olevat, sest kodus Odenses oleksin pida-

nud hakkama jälle koolis käima ja aimasin
juba ette, et oleksin sattunud inimeste naeru-
aluseks, kui ma oleksin sedaviisi tõrinal
tagasi tulnud. Mulle endale oli ükskõik, mis
ameti selgeks saan, peasi, et Kopenhaage-
nis suudaksin endal hinge sees hoida. Otsin
kuulutustehe ja seda sirvides sain teada,
et üks puusepp võtab endale õpipoisi, ja tema
juurde ma läksingi. Mees võttis mu sõbra-
likult vastu, aga ütles, et enne kui ta mu tööle
võtab, peab ta kirikuõpetajalt täpselt teada
saama, et ma olen ikka tõepoolest Oden-
sest pärit. Neid teateid oodates võisin siiski
tema juurde kolida ja ära proovida, kuidas
pakutud amet mulle sobib.

Järgmisel hommikul olin kell kuus töö-
kojas. Seal oli ees juba terve rodu selle ja
õpipoisse, kes puhusid omavahel mõnu-
salt juttu. Et meistrit polnud veel kohal, olid
nende jutud üsna siivutud; olin tütarlapse
kombel häbelik, ja kui nad sellest aru said,
siis hakati mind nokki-
ma nii kuidas vähegi
saadi. Päeva peale
läksid poiste pilked ja
naljad aina jöhkrama-
teks, ja kui ma seda
kõike üksipulgi meelde
tuletasin, siis otsusta-
sin kindlalt, et ei jää
enam hetkekski sel-
lesse töökotta. Läksin
meistri jutule ja ütlesin
nuttes ise oma koha
üles, seletades talle, et
ei kannata kiusamist
enam välja. Tema küll
lohotas ja julgustas mind, aga see ei aida-
nud midagi, sest et ma olin koledal kombel
endast väljas ja ainus, mida tahtsin, oli nii
kiiresti kui vähegi võimalik sealt minema
saada.

Ja nii ma siis lonkisingi jälle mööda lin-
na tänavaid, ükski hing ei tundnud mind ja
ma tundsin ennast kõigi poolt hüljatuna.
Siis meenus mulle, et olin Odenses ajale-
hest lugenud ühest Siboni-nimelisest itaal-
lasest, kes oli nimetatud Kopenhaageni
Kuningliku Konservatooriumi juhatajaks. Et
kõik inimesed olid kiitnud minu lauluhäält,
siis võis tema ju minu vastu huvi tunda;
muidu oleksin pidanud veel selsamal õhtul
mõne kipri leidma, kes mu koju tagasi viiks.
Kojusõidumõte ärritas mind ägedasti, ja
selles hädalises olukorras ma otsisingi Si-
boni üles. Parajasti oli tema juures suur
lõunaseltskond, kelle hulgas oli ka meie
kuulus helilooja Weyse ja luuletaja Bagge-

sen. Lisaks tuleku peapõhjusele – soovi-
le leida lauljana tööd – rääkisin majapi-
dajale, kes mulle ukse avas, kogu oma
eluloogi ära. Ta kuulas mind kaastund-
likult ja küllap rääkis suurema osa sellest
ka edasi, sest pidin päris tükk aega oota-
ma, aga kui uks siis lõpuks lahti läks, oli
kogu seltskond tulnud mind vaatama. Ma
pidin laulma ja Siboni kuulas mind väga
tähelepanelikult. Esitasin ka etteasteid
Holbergi näitemängust ja paar luuletust,
mida ette kandes elasin oma õnnetusse
olukorda nõnda tugevasti sisse, et puh-
kesin sealjuures päris lahinal nutma, ja
siis avaldas kogu seltskond mulle oma
poolehoidu. "Ennustan," ütles Baggesen,
"et temast tuleb midagi! Aga ära sa sel-
lest veel uhkeks mine, et kõik koosolijad
sulle praegu plaksutavad!" Siis rääkis ta
veel midagi puhtast ja tõelisest loodu-
sest ja kuidas see aja möödudes ja ini-
meste keskel hävineb.

Ma ei mõistnud sellest
jutust suurt midagi, aga kül-
lap olin tõepoolest ikka üks
omamoodi ehe looduslaps,
kes, nagu mõned mu too-
nased tuttavad on hiljem
rääkinud, tundis rõõmu
igast pisimastki asjast. Usal-
dasin iga inimest ja uskusin,
et ka nemad kõik on minu
vastu head ega salanud
seepärast nende eest ainu-
matki oma mõtet. Siboni
lubas, et hakkab mu häält
koolitama ja et siis võin ma

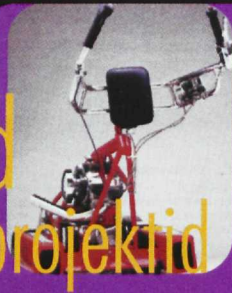

lauljana Kuninglikus teatris debüteerida.
Olin õnnelik, nutsin ja naersin, nii et ma-
japidaja, kes mu välja laskis ja nägi minu
erutust, patsutas mulle põsele ja ütles, et
järgmisel päeval tuleb mul minna profes-
sor Weyseni jutule; see ennustas kõige
paremat ja sellesse võis uskuda.

Läksingi Weyseni juurde, kes ka ise
oli hakanud vaese poisina endale maail-
ma teed rajama. Ta oli mu õnnetu olu-
korda sügavalt südamesse võtnud ja
mõistnud minu õnnetu olukorda ning
kogunud sealsamas mulle korjandusega
70 taalrit. Kirjutasin nüüd koju oma esi-
mese kirja, tõelise röömikirja, sest olin
ju nüüd kogu maailma õnnega koos. Mu
ema näitas rõõmsalt kirja kõigile; ühed
kuulasid uudist imestusega, teised
hakkasid sedamaid naerdes arutama, mis
sellest kõigest lõpuks välja tuleb.

Tõlkinud Andres Jaaksoo

Naljakaad mootorrattaprojektid

SEEKORD tuleb Nukkvõllis juttu mootorrattastest või õigupoolest Harley Davidsoni mootorratta mootorit ära kasutatavatest hullumeelsetest sõidukitest, mille taolisi Eestis kunagi ei ehitata ega ka lubata ehitada...

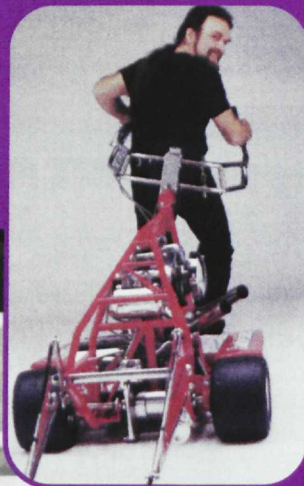
See kollane ja leekidega masin on ehitatud, kasutades ära vana lõbustuspargi atraktsiooni. Kes meist siis poleks kuulnud midagi lõbustusparkide autoradadest, kus üksteist hullumoodi rammida ja nügida saab, ilma et autodega midagi juhtuks.

Sealtsamast lõbustuspargi autorajalt pärinebki Ameerikas, Californias elava härrasmehe Tom Wrighti idee ehitada üks selline lõbusõiduauto umber tänavasõiduautoks.

California osariik on kõikvõimaliku auto- ja mootorrattaehituse suhtes suisa idiootlikult soosiv.

Kusagil mujal maailmas ei lubata tänavaliikusesse selliseid sõidukeid nagu seal. Californias on näiteks juba ilma valgust näinud ratastel paadid, millega vees küll kahjuks sõita ei saa, kuid mis autodena siiski massist erinevad. Ainaks reeglits sellis osariigis tundubki olevat see, et masinal oleksid töökorras esi- ja tagatuled ning pidurid. See, millist mootorit sa oma autole või tsiklile peale monteerida kavatsed, ei tundu kedagi huvitavat...

"Kui autoregistrakeskuse seadusi korralikult järgida, on siin võimalik ehitada ükskõik mida," väidab ka kummalise kollase lõbusõiduauto-mootorratta omanik Tom Wright. Tomil õnnestus hankida vana lõbustuspargiauto. Mees maksis selle algselt küllaltki räämas ja mõlkis masina eest meie mõistes suisa hullumeelse hinna - 3000 dollarit. Selle raha eest sai ta masina, mis oli varustatud elektrimootori ja kümne räämas värvikihiga. Lõbustusparkides on ju teadupärast kombeks atraktsioone korraliku remondi asemel lihtsalt üle värvida. Juhuslikult vedeles nurgas ka Harley Davidson Sportster, mille mootori ta otsustas projekti heaks ohverdada. Masina raami ehitas valmis üks osariigi kõige kogenu-

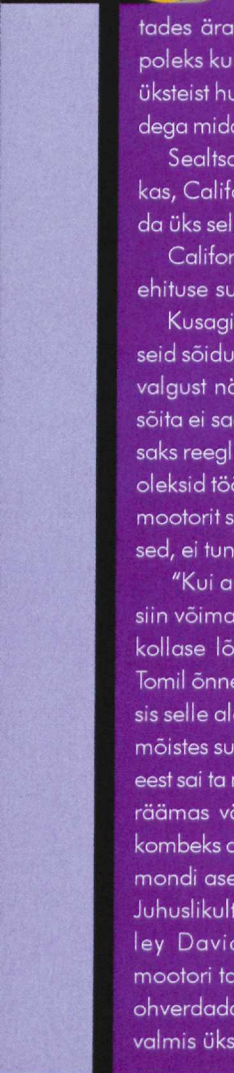
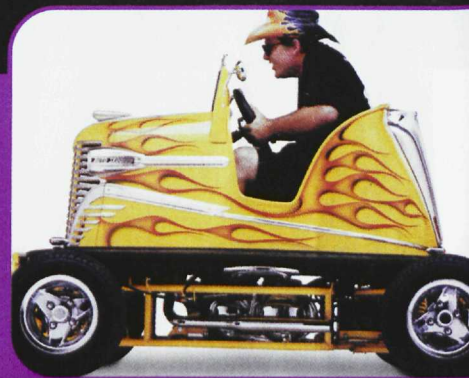
maid raamiehitajaid. See ülesanne aga oligi projekti juures vast kõige raskem, sest Sportsteri mootor on tuntud selle poolest, et ta töötab väga tugevalt vibreerib. Kui raam lõpuks valmis sai, vastselt üle värvitud kere sinna peale tõs-

teti ning esimesi proovisõite tehti, saadi aru ka vibratsiooniprobleemi tõsidusest. Hoolimata sellest, et mootor oli tõstetud patjadele ja raami ehitamise juures oli igakülgset arvestatud selle vibreerimisega, läks mootori esimesel käivitamisel katki masina esiklaas. Hakkajad ehitajad aga ei lasknud end sellest pisiasjast häirida ja vahetasid klaasi lihtsalt pleksiklaasi vastu. Auto saadi registreeritud ning talle pandi külge ka uued numbrid. Numbritel olev tekst "DMV OK" tähendabki otsetõlkes seda, et autoregistrakeskusega on kõik okei. Kui masina registreerimisega oligi kõik korras, siis seda ei saa paraku ikkagi ütelda tema sõiduomaduste kohta. Masina tippkiiruseks on mõõdetud nii 150 kilomeetrit tunnis. Kuid sõit, mille käigus see tulemus mõõdeti, oleks peaaegu lõppenud surmaga... Kiirusel 120 kilomeetrit tunnis muutus masin peaaegu juhitamatuks - seda suuresti tänu väikestele ratastele ja väga väiksele teljevahela. Iga pisemagi roolikeeramise juures hakkas imeauto sõitma kahel rattal, ähvardades küllil minna. Omaniku väitel sõidabki ta seetõttu tavaliselt küllaltki aeglaselt - mitte aga ainult sellepärast, et kardab kummuli minna, vaid pigem seetõttu, et naudib inimeste pilke ja naeruseid nägusid, mis seda imeautot igal pool saadavad.

Teiseks hullumeelseks masinaks on kummaline, esmapilgul poolikut karti meenutav sõiduk.

Selle riistapuu leiutajale meeldis väga rulluisutada. Leiutaja nimeks on Hans Fisher ning tema unistuseks on pääseda Guinnessi rekordite raamatusse kui rulluisukudel kõige kiiremini liikunud inimene maailmas. Fisher ehitas endale selleks otstarbeks sõiduki, mis varustatud Harley Davidsoni mootoriga ja mõeldud selleks, et härra leiutaja uiskudel veidi suurema hoo sisse saaks. Selle kummalise leiutise juures on ta lisaks Harley mootorile kasutanud spetsiaalselt selle sõiduki jaoks ehitatud raami, kardi gondleid ning rattaid. Ka ülekanne, mis mootori jõu ratastele edastab, on ehitatud just nimelt selle imeriista tarbeks. Oluliseks osaks Fisheri leiutise juures on kindlasti ka piltidel nähtav väikeste kummirataste ja anti-tiivaga varustatud tagumine tugi. Selle taolisi kasutatakse *drag racingus* selleks, et liiga tugeva mootori jõud masina esirattaid maast lahti ei rebiks. Sama funktsiooni täidab see tugi ka sellel "fanaatilise rulluisutaja unistusel". Hans Fisheri pääsemisest Guinnessi rekordite raamatusse pole ma veel siia maani kahjuks midagi kuulnud. Küll aga olen kuulnud sellest, et mehe leiutise vastu tunnevad tõsist huvi kardi- ja hobikardikeskused, kes tahaksid tema leiutisest välja arendada lausa uut motosporti liiki. Veidike lahjema mootoriga varustatuna on see ju ka täiesti mõeldav. Kui selliste asjandustega kunagi tõepoolest võidu sõitma hakatakse, siis oleks see kindlasti üks vaatamänguline ja igati tore sport. Kindlasti nõuaks see uus spordiala ka piloodilt paremat füüsilist vormi, sest võrreldes kardiga, mida juhitakse roolist keerates ja istuliasendist, nõuab selle riistapuu juhtimine terve keha kallutamist nagu rulluisutades ikka.

Märt Lauks

Lugu minu võistkonnast

Võistkond korvpallitüdrukud võrus
tänavakorvpallivõistlustel.
Pildile jäid KERLI, JANA ja kaks
TRIINI, ääre peal loo autor.

Minu arust on sport üks kõige vahvamaid asju maailmas ja seepärast ma kirjutangi teile oma võistkonnast. Võib öelda, et me oleme kõik suhteliselt energilised. Eks see tuleb meie mängudes ka kasuks – mängime nimelt korvpalli.

Umbes seitse aastat tagasi, kui alustasime treeninguid, oli meid nii 20 tüdrukut, järele on jäänud 14. See arvamus, et korvpall on meeste mäng, on nüüdseks juba muutunud. Naistega on hakatud rohkem arvestama ja jagatakse igasuguseid tiitleid ka. Oleme nimelt kolmekordsed Eesti meistrid ja karika-võitjad. Eks meile kõigile meeldib trenni teha.

Kui teistel on näiteks vaheajal trennis 3 – 4 tüdrukut, siis meid on 8 – 10, ja kui teeme jooksutrenni (mis iseenesest on üpris igav), siis tullakse ikkagi treenima. Kuna meie trennis on kõik üpris rõõmsameelsed, saab meil alati nalja ja seepärast käiakse ka kohal. Mängude ajal on meil ülesanded mingit moodi ära jagatud. Kui teised võistkonnad koostavad erinevaid mänguplaane ja taktikaid, siis meil tuleb kõik loomulikult. Võibolla ka sellepärast, et meid on hästi treenitud. Meie treener on Elle Lapp. Kui sa mängu ajal ei pinguta ja lased niisama ringi, siis sulle ikka öeldakse ka midagi. See vast ongi meie võistkonna viga, et meil kõigil on liiga "suured" suud.

Omapahel saame hästi läbi. Pärast trenni või mängu ikka küsitakse, et miks sa nii tegid, aga ega seepärast keegi kallale lähe. Meil saab nalja ka päris kõvasti. Kuna oleme hästi lärmakad ja energiat täis, siis võistlustele sõites kuulub meie juurest ikka kõige kõvemat juttu ja naeru. Meil on juba sellised ühised naljad, millest teised eriti aru ei saa. Laulda meeldib ka meile

kõigile. Kui raadiost tuleb hea laul, siis laulavad kõik kaasa.

Laagris oleme käinud Haanjas. Seal on ilus, aga treeningutingimused on halvad, eriti vihma ajal. Trenni teeme siis heinakuunis, kuhu on korvid üles pandud. See katus aga laseb läbi... Muidu on seal imeilus loodus. Laagris jookseme palju, mängime jalgpalli ja võrkpalli. See on lõbus, eriti siis, kui sajab. Nii mõnedki lendavad siis porri... Mulle tundub, et jookseme teistest võistkondadest rohkem. Lõbustuseks mängime vahepeal laagris lauatennist. Vabal ajal, kui trenni pole, lõbutseme. Mängime kaarte, laulame, sodime seinu (seal on seinad väga ära soditud), ajame juttu ja teeme muud huvitavat.

Sünnipäevi tähistame me ka käruga. Viskame sünnipäevalapse keset saali õhku või laulame talle. Ega meil omavahel suuri tülisid pole, vahel ikka tuleb ütlemisi, aga siis lepime kiiresti ära. Väljaspool trenni kohtume päris palju. Käime meeste meistriliiga mängudel, lihtsalt linnas, kinos, teatris ja mujal.

Kui me kuskil võistlustel käime, siis oleme suhteliselt ettearvamatud isegi vanematega mängides. Me võime mängida elu parimat mängu, aga samas ka halvimat. Tähtsateks mängudeks võtame ikka end kokku. Omavanuseid me võidame, aga vanematega tuleb raskusi.

Meil on ka maskott – suur mängugorilla Väike-Villu. Küllap ta aitab meil võita!

Olen vägagi rõõmus, et hakkasin trennis käima ega ole oma elu ära raisanud. Samas olen ka solvunud, et Eesti meedia nii vähe noorte sporti kajastab. Spordist huvitatud inimesed, ma arvan, on minu jaoks ühel nõul!

Triin Teppo Tartust

Tere, Triibu-Liine! Saadan Sulle testi, mille sain ühelt sõpsilt. See on pärit idamaadelt ja enne selle tegema hakkamist pead midagi SOOVIMA! Testi juures ei tohi sohki teha, sest siis ei lähe soov täide – seda esiteks. Ja tegelikult pole see asi pooltki nii huvitav, kui tead vastused ette ära. Kui oled ise selle testi ära teinud, siis või seda ka sõpradel proovida lasta.

SOOVITEST

Võta nüüd paber ja pliiats ning asu vastuseid kirjutama. Vastus tuleb kirja panna kohe, kui oled küsimuse ära lugenud.

Siin on kirjas 5 looma. Mõttele järele, kes neist meeldib sulle kõige enam. Pane see loom kirja nr. 1 all, seejärel kirjuta üles ka teised loomad – vastavalt sellele, kes neist sulle rohkem, kes vähem meeldib.

Loomad on järgmised:

hobune
lehm
lammas
siga
tiiger

Selle punkti all leiad viis nimisõna. Kirjuta neist kõigi juurde omadussõna, mis sinu meelest sellele loomale või asjale kõige paremini sobib.

meri
rott
koer
kass
kohv

Mõttele nüüd oma sõprade, sugulaste või muidu lähedaste inimese peale. Allpool leiad 5 värvinime. Mõttele hästi järele ja kirjuta iga värvi juurde selle inimese nimi, kellele see värv sinu meelest kõige rohkem sobib. Ühegi inimese nime ei tohi kirjutada rohkem kui üks kord, nii et katsu ikka viis inimest meelde tuletada, üks?

punane
kollane
oranž
roheline
valge

Nüüd kirjuta üles oma lemmiknumber ja lemmiknädalapäev.

Ja ongi kõik! Nüüd meenuta veel kord oma salasoovi ja siis hakkame vaatama lahendusi.

1. punkt näitab, mis on Su elus kõige tähtsam.

hobune tähendab perekonda
lehm tähendab karjääri
lammas tähendab armastust
siga tähendab raha
tiiger tähendab uhkust

2. punktist saad teada enda ja oma lähedaste iseloomu ja elu kohta.

meri näitab su elu kulgemist (kas ta on tormine, rahulik, soe, külm vms.)
roti kohta käiv omadussõna väljendab su vaenlaste iseloomu (kas nad on vargad, salalikud, juustumaiad vms?)
omadussõna, mis seisab koera ees, näitab sinu iseloomu (kas oled truu või tige, laisk või töökas?)
kassi kirjeldus vastab sinu parima sõbra iseloomule (ta võib olla nii sõbralik ja armas kui ka tige ja metsik!)
kohvi kirjeldus näitab sinu tundeid (kas see on tuline, kange, must, magus või kibe?)

3. Värvide tähendus on järgmine:

Punase juurde kirjutasid selle nime, keda armastad kogu südamest.

Oranž tähistab inimest, keda sa pead tõeliseks sõbraks.

Kollane on keegi, keda sa kunagi ei unusta.

Roheline on see inimene, kes mäletab sind oma elu lõpuni.

Valge tähistab seda, kes on tegelikult sinu hingesugulane.

4. Kui oled küsimustele vastanud, siis pead kogu selle testi saatma täpselt nii mitmele inimesele,

missugune on su lemmik-arv. Siis läheb su soov täide just sellel nädalapäeval, mille äsja kirja panid.

Kui tahad oma elu paremaks muuta, siis saada see teade vähemalt viiele inimesele edasi.

Kuni neljale isikule teadet saates muutub su elu natuke paremaks.

5 – 9-le isikule küsimusi edasi saates muutub elu just sinu tahtmise järgi.

Kui saadate teate 9 – 14 isikule, siis ootab sind kolme järgmise nädala jooksul vähemalt 5 üllatust!

Kui saadate teate rohkem kui 15-le inimesele edasi, siis muutub su elu imeliselt ja su parimad unistused täituvad!

Loodetavasti proovid Sa, Triibu-Liine, ka selle asja järele?

Edith Tallinnast

"Juku, miks sul sellel õppeaastal on palju halvemad hinded kui eelmisel?" imestab isa tunnistust vaadates.

"See on õpetaja muudatuse süü!" teatab poiss.

"Minu teada on teil ju ikka seesama õpetaja?"

"Õpetaja on küll sama, aga pinginaaber on teine – õpetaja käskis eelmisel pinginaabril teise kohta istuda, aga uus on mul täielik puupea!"

"Juku, kõik teised lapsed kirjutasid kahe lehekülje pikkuse kirjandi, aga sinu vihikus on ainult üks lause! Ometi oli kirjandi teema ju nii lihtne: "Mida tean piimast?""

"Mina kirjutasin piimapulbrist, õpetaja!"

"Mis sa muudkui virised, Juku!" noomib õpetaja. "Näita kogu klassile, et sa oled ikka mees!"

"Õpetaja, ma häbenen riidest lahti võtta!"

"Mis see siis olgu, Juku!" riidleb ema. "Esmaspäeval meeldis sulle kapsasupp, teisipäeval söid ka hea meelega kapsasuppi, kolmapäeval ja neljapäeval maitses sulle

kapsasupp samuti, reedel söid kapsasuppi ega nurisenud üldse – ja nüüd, laupäeval, ei lähe sul enam kapsasupp suust alla!"

Taimetoitlane hurjutab lihasööjat: "Kas sul häbi pole – sööd halastamatult nii süütuid lambakesi, sigu ja isegi vasikaid! Ja mida need kanad sulle teinud on, et sa nendegi liha ei põlga? Sa vaata mind: söön ainult taimi, idusid ja terakesi!"

"Sul endal peaks häbi olema!" vastab lihasööja. "Mida need lambad, sead, vasikad ja kanad siis söövad, kui sa nende eest kõik toidu kinni pistad?"

Buratino küsib papa Carlolt: "Lapsed ütlesid, et neid tõi kurg, aga ütle, kuidas mina ilmale tulin?"

Papa Carlo teatab: "Sind, pojuke, tõi rähn!"

Piraadilaeva meeskond vallutas suure mootorlaeva.

"Heisake purjed, kõriloikajad!" kamanab kapten uljalt.

"Aga kapten, see pole purjekas, vaid mootorlaev..." teatavad madrused auklikult.

"Selge!" noogutab kapten ja hüüab: "Heisake mootor, kõriloikajad!"

Sherlock Holmes ja doktor Watson jalutavad metsas. Holmes palub: "Watson, kas te vaataksite, palun, vasakult kolmanda põõsa alla? Kui ma ei eksi, siis leiate sealt paar kahtlast hunnikut..."

"Oo, Holmes, teil on õigus!" hüüatab doktor Watson. "Kuidas te seda teada võisite?"

"Elementaarne, Watson," muigab detektiiv. "See on nimelt koht, kus ma esimest korda kohtusin Baskerville'ide koeraga..."

Tere! Saadan teile kaks nalja! Heilike Aron

Kaardimoor jutustab noormehele:

"Teie küll hallide juusteni ei ela!"

"Kas ma tõesti siis suren noorelt ära?" ehmuab mees.

"Ei – te jääte lihtsalt väga vara kiilaks!"

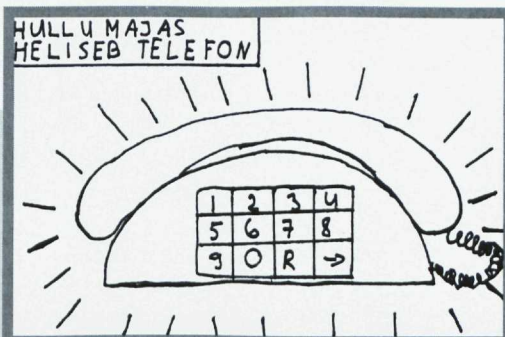

"Teil on nii ilus beebi!" ütleb pargis üks möödunud mees noorele emale. "Millega te teda toidate?"

"Ta on mul tubli imik, toidan teda ainult rinnapiima ja apelsinimahlagaga!" vastab ema.

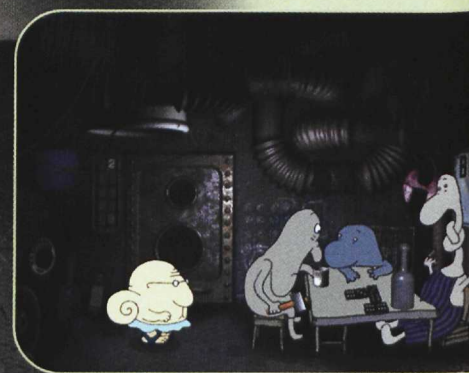
"Aga öelge, palun, millisest rinnast teil apelsinimahla tuleb?"

Margus Lokk
(Tartu Kunstigümnaasiumi
toimetuse arhiivist)

KAIMAR PAITS

Täitsa toru

On meeldiv, et mõningad võorkeelsed teosed eesti keelde ümber tõlgitakse. Näiteks raamatud ja filmid. Hulle on lugu viimaste dubleerimisega, mille käigus karakterid kohati kesiseks jäävad või ajapikku lausa üksteise sarnasteks muutuvad. Mängude dubleerimiseni pole meil õnneks veel jõutud, seda enam, et selles vallas ei hakkaks esialgu mitte meie näitlejaladvik kaasa lööma, teksti loeksid Volli ja Malle "tänavalt". Just nimelt loeksid, mitte ei näitleks.

AS Asecomi poolt eesti mängijale kohandatud "Täitsa toru" on sedasorti mäng, mis ei vaja õnneks üldse dubleerimist. Kogu suhtlemine käib ülemaailmses ümisesimees keeles, eestikeelse tõlke on saanud plaadiümbris, *readme* fail plaadil, mängu menüüd, kaart ja mõned üksikud õpetussõnad loo enese kestel. Tõlgitud on niisiis minimaalselt teksti. Venelaste valmistatud seiklus on omapärane, meenutab pisut aastatetagust samase õhkkonnaga hitti *The Neverhood*, pisut ka *Oddworldi* lugusid ning *Vendade Pilootide* läbielamisi, kuid on oma mõistatuste stiililt veelgi julgemalt absurdsem, paneb kohati mängija viimase kannatuseraasukese proovile. Torustikus vohab tor-

miline elu ja terve rida imelikke olendeid sebib kaootiliselt ringi. Esimete kasutamine käib siin igasuguste loogikareeglite vastaselt, sama teeb ka mängumaailm. Et valvepostil passivalt tegelinskiit prille kätte saada, tuleb talle vahetuskaubaks sahtlit pakuda, mida kohe ka usinasti kandma asutakse. Ja nii edasi. Kes Priit Päma multikaid näinud on, see teab umbes, missugust vaatepilti oodata. Kes *Neverhoodi* mänginud, nimetab siinset mõistatamist pigem umbropsu pakkumiseks.

Eesmärgi puudumine jääb pisut kummitama. Hiiglaslikus torustikus ringirändamine on otsese sihita, nagu ka paljude sealsete olendite tegevus – ekraanitäiteks saab farsse esitatud ja üks killuke looliinist loetakse lõppenuks. Minimängud on lõbusad, aga ei paku ka algajale erilist väljakutset, tegevused läbitakse hiireklahvide abil, mõnel korral ka hiirt lohistades. Mõistatused pole eriti keerulised ja õnneks on välditud esimete ning olukordade kuhjumist. Tavaliselt püsib tähelepanu keskmes kindel ala kindla ülesandega ja meelelut ringijooksmist välditakse. See ei tähenda muidugi takistusteta kulgemist, sest kohati (jällegi lahenduste absurduse tõttu) on lihtne ummikusse jääda. Et õhkkonnale veel pisut salapära lisada, kõlab torus muusika – selline infotelefoni ootemuusika. Ja selle taustaks kriiksumine, undamine, häälitsemine, üleüldi-

ne kakofoonia. Täpselt samasugune muusika, mida selliselt mängult tegelikult ootaks.

Plussid. Mugav ja kergesti õpitav juhtimine. Ei tohiks unustada, et just see on üks eduka seiklusemängu reeglitest. Minimängude ajal kuvatakse vajalik õpetus ekraani alaosas. Kaart on kasulik. Mäng ise on omapärane ja selle tegelaskujud originaalsed (pisut Tove Janssoni tegelaste mõju-tust siin ja seal).

Miinuseid. Minimängud on lihtsad ja nõuavad peamiselt oma tegevuse õiget ajastamist. Pikapeale muutub selline kordamine tüütuks. Üsna kiiresti läbitav, peale mida on see lihtsalt üks plaaditais andmeid sinu riulil või mängukogus.

"Täitsa toru" pole ehk superteos, aga see on ideaalne meelelahutaja õhtuseks ajaks, kui muude tegemiste kõrvalt tunnike jääma peaks. Ja kui te arvasite, et teadsite torude kohta enam-vähem kõike, siis võite selle veenduda, et see toru on hoopis teist-sugune.

HINNANG: HEA

Nõudmised süsteemile: Windows'95/98/ME/2000/XP, Pentium II 300, minimaalselt 64 RAM, 650 Mb kõvaketast, directX-ühilduv videokaart, toetusega režiimile 800x600 värvisügavusel 16 bit, directX-ühilduv helikaart, Microsoft DirectX 8.0 või uuem. Mängu hind ca 100 kr.

Mustkunsti ajalugu

Naxose saare Sfinks.

Tere taas!

Külm ja üsna lumerohke talv on nüüdseks peaaegu läbi saanud, vaid vahel on veel kuulda tema viimaseid hingetõmbeid. Jah, talv on läinud, kuid kevad on saabumas. Ilmad lähevad soojaks, kooli lõpp on käega katsuda ja kõik on justkui ilusam. Pealegi peetakse kevadet armumise ajaks. Armastus ja armumine on aga sama suur ime kui mustkunst või illusionism.

Seekord tahaksin teid viia ajas mitu tuhat aastat tagasi, Antiik-Kreekasse. Kuigi Kreeka kultuuri peetakse üheks kõige omanäolisemaks ja huvitavamaks, on kreeklasedki teistelt rahvastelt palju üle võtnud. Illusionismi vallas võeti eeskujuna Egiptuselt, mille imedest rääkisid eelmises numbris. Maagid ilmusid Kreekasse Kreeka-Pärsia sõdade ajal ning nende eesmärgiks peetakse kuningas Xerxese õuetarka Ostanit. Põhiliselt oli illusionism siiski preestrite leivanumbriks. Nii näiteks võlvisid nad templi seinale põleva allmaajumalanna Hekate kujutise. Selle illusiooni sooritamiseks joonistati asfaldi või mõne muu põleva ainega pimedas ruumi seinale inimfiguur. Ja kui nüüd nõid publiku ees manas ja tõrvikuga vehkis, sellega justkui kogemata templi seina puudutades, lõi seal lõõmama jumalanna kujutis. See sisendas inimestesse hirmu ja tõstis nende kuulekust ning nii polegi midagi imestada, et suurte templites preestrid püüdsid illusionismi igati oma monopoliks muuta. Nad ei tunnistanud rändavaid maage ja illusioniste ning kiusasid neid taga.

Kuid vaatamata sellele esinesid rändavad mustkunstnikud ikkagi Vana-Kreeka tänavatel ja väljakutel, turgudel ja pidustustel ning teatrites. Nende armastatimaks palaks oli manipulatsioonitrikk „Peekrimäng“. See seisnes selles, et mustkunstnik lasi kivikestel peekrite alt ära kaduda ja uuesti tekkida kas peekrite alla, pealtvaata-

jate sekka või näiteks oma suhu. Selline trikk eeldab manipulaatorilt suurt meeterlikkust ja toimib puhtalt käteosavusel. Ka tänapäeval esitatakse seda täpselt samasuguste võtetega. Peekrimäng oli niivõrd populaarne, et just sellest on kreeka illusionistid saanud oma nimetuse – psefopaiktes tähendab kividega mängijat. Kreeka mustkunstnikud olid lisaks oma suurele osavusele nupukad naljahambad. Nende etteasted olid erinevalt preestrite omadest ohtlalt võrtsitatud teravmeelsustega poliitilis-

Halastuse altari steel. Orpheus, Eurydike, Hermes.

Ja kui nüüd nõid publiku ees manas ja tõrvikuga vehkis, sellega justkui kogemata templi seina puudutades, lõi seal lõõmama jumalanna kujutis.

tel päevateemadel. Nad olid Vana-Kreekas erakordselt populaarsed ja nende etendusi vaadati meelsasti ka Roomas. Isegi siis, kui Kreeka muutus Rooma provintsiks ja illusionistide sotsiaalne seisund oli vaid veidi parem orjade omast, austati neid endiselt. Püüdes oma elutingimusi parandada, hakkasid mõned neist preestriteks ja muutsid oma oskused kasuahnaks peituseks.

Lisaks preestrite illusioonidele ning laadamustkunstnike käteosavusele oli Antiik-Kreekas väga kõrgesti arenenud ennus-

tamine ja tulevikku vaatamine. Nimelt olid suurteks oraakliteks (nagu näiteks tuntud Delfi oraakel) arvatavasti illusionistid. Nad kas rääkisid ühe häälega ja vastasid teisele või olid nende templitesse peidetud akustilised torud, mille abil mõnes templi kõrvalruumis olev abiline vastas oraakli poolt esitatud küsimustele. Kuid peab ütleva, et üllataval kombel on nii mõnedki oraaklite ennustused üllatavalt täpseks osutunud...

II. Trikk

Trikk: Mustkunstnik teatab, et ta käel on imelik võime ennustada igasuguseid numbreid. Selle kinnitamiseks valib ta publiku hulgast suvaliselt kolm inimest ning laseb igaühel neist kirjutada märkmikku ühe kolmekohalise numbriga. Kui numbrid on kirjutatud, ulatab ta märkmiku neljandale inimesele, paludes need kokku liita, vastus meelde jätta ning täiskirjutatud paberileht välja rebida ja kokku murda. Mustkunstnik võtab lehe enda käte ning süütab selle põlema. Kui leht on ära põlenud, hõõrub ta tekkinud tuha oma käsivarrele ning justkui võluvael tekib sinna liitmise tulemusel saadud number!

Selgitus:

Triki saladus peitub märkmikus. Nimelt on see kahepoolne, mille ühele poolele laseb mustkunstnik publikul numbrid kirjutada. Teisele poolele on ta juba varem erinevate käekirjadega kolm arvu kirjutanud, mille kokkuliitmisel saadakse soovitud number. Neljandale inimesele märkmikku ulatades pöörab ta selle ümber, nii et tegelikult liidetakse kokku hoopis mustkunstniku kirjutatud numbrid! Selleks aga, et saadud arv käele ilmuks, on maag juba varem käeseljale seab soovitud numbriga kirjutatud. Kui seda kohta nüüd tuhaga hõõruda, määrduv käsi vaid sealt kohast, kuhu peale seepi pole pandud ja nähtavale ilmubki soovitud number!

Mustkunstnik Ande

Koolimullid

Tere, Triibu-Liine!

Saadan Sulle vanaaegseid koolimulle!
Need luuletused on võetud minu ema kaustikust. Kui tema koolis käis, siis loeti nende järgi, kes alustab mängu esimesena. Esimest salmi olen mina ka mängus lugenud, aga teised on vanast ajast.

Reelika Tallinnast

...

Üks helevalge tuvi
lendas üle Inglismaa.
Inglismaa oli lukku pandud,
luku võti katki murtud.
Mitu seppa peavad seda parandama?
Seda ütled sina,
väike tatinina!

...

Punaste pükstega politsei
ütles mulle: "Idi domoi!"
Mina ei mõistnud seda keelt,
pöörsin selja,
näitsin keelt.

...

Üki, kaki, kommi, nommi,
vanamees hüppas üle pommi.
Pommist tuli kõva pauk,
vanamehel püksis auk!

...

A, B, C,
üks kits läks üle vee,
kaasas kandis palju prahti.
Sina oled mängust lahti.

...

Taksoauto number kaks
sõitis vastu posti plaks.
Posti taga seisis saks,
saksa kõht läks lõhki plaks!

...

Impel, pampel,
piila, paala,
saksad sõivad
ümbes lava.
Kokk oli keskel,
jagas praadi,
mampsel pakkus
šokolaadi.

...

Entel-tentel, trika trei,
vuhtsi kaaru kommerei.
Raz, dva, tri, raz, dva, tri –
sina oled mängust prii!

Triibu-Liine vastus:

Aitäh, Reelika! Selliseid värse nimetatakse liisusalmideks ja neid on kasutanud vist küll kõigi maade lapsed! Igal pool on erinevad liisusalmid, aga enamasti on nad ikka sihukesed lõbusad. Huvitav, kas mõni lugejatest oskab Sinu saadetud salmidele veel midagi lisada? Oleks põnev teada!

Tere, Triibu-Liine!

Siin mõned koolimullid toitude kohta!
Vabandust, kui kedagi solvasin, aga nii need asjad käivad!

Veronica Tallinnast

KUI SU KUI SU LEMMIKTOIT ON:

Jäätis – oled karastatud ja sportlik
Pitsa – oled rõõmsameelne ja lõbus
Makaronid ja nuudlid – oled väikese fantaasiaga
Friikartulid – oled lahe tüüp, aga võib karta, et varsti lähed paksuks
Hamburger – oled pealiskaudne ja kergesti mõjutatav
Tortillad – oled teravate

TUKUB, Merilin-Kristi Kaupo (Tallinna Arte Gümnaasium)

elamuste armastaja

Omlett – oled järjekindla iseloomuga

Kartulikrõpsud – oled suur teleka ees istuja

Hapukapsasupp – oled mampsi mõju all

Hernesupp – oled kosmosehuviline

Piimasupp – oled kannatamatu

Kala – oled loodusesõber

Kiluvõileib – oled merearmastaja

Seapraad – oled tüüpiline eestlane

Kotletid või pikkpoiss – oled hea kambajõmm

Hakklihakaste – oled suur kiirustaja

Kartulipuder – oled koduarmastaja

Ühepajatoit – oled väga iseseisev

Porgandi- ja kapsasalat – oled peenike küll, aga ikka pead ennast paksuks

Banaanid – sulle meeldib teisi ahvida

Arbuus – oled hea jookaja

Mannakreem – oled kannatliku iseloomuga

Manna- või riisipuder – oled lapsemeelne

Küpsised – oled suur rännumees

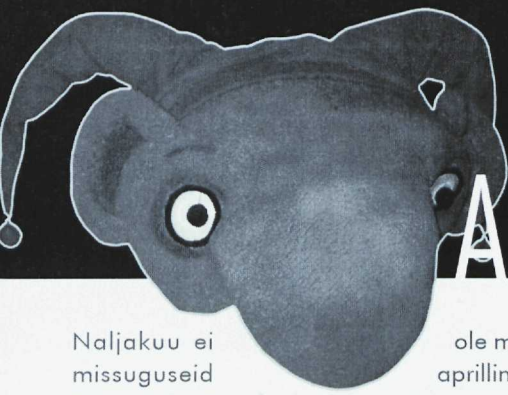
Vahukooretort – oled maiasmokk

Šokolaad – oled rahulik ja rõõmu

Triibu-Liine õhkamine:

Oh, sõbrad, kui selle Veronica koostatud nimekirja läbi lugesin, siis hakkas mul mõlemast suunurgast vett tilkuma! NII-II PALJU häid toite ühtejärke kirja pandud! Olen kes olen, aga igatahes nüüd tuleb poodi toidukraami järele minna! Võib-olla kohtume seal, hea lugeja?

Aprilli ootel

Naljakuu ei missuguseid Siinkohal mõned

ole mägede taga! Oleks põnev teada, aprillinalju tegite teie, head lugejad! vingerpussid, mida saad 1. aprillil mängida oma sõpradele, pereliikmetele, klassikaaslastele või õpetajatele...

NB! Iga vembu tegemise eel tuleb hoolega järele mõelda, kas, millal ja kellele seda sobib välja pakkuda. Või muidu... No eks te ise teal!

KODUSED TEMBUD

- Aja ema või isa paanilise kisaga üles ja ütle, et ta magas töölemineku sisse.
- Aseta paar tühjakspuhutud muna munaresti etteotsa.
- Vaheta pudelis olev mineraalvesi soolavee vastu.
- Kui teil on hommikuti kodus hämar, siis keera paar korda lambipirni, et see lülilite vajutades põlema ei süttiks.
- Valmista perele üllatus ja küpseta ise pannkooke. Veel suurem üllatus tabab neid siis, kui nad seda pannkooki maitsevad.

(Ohtralt soola, sidrunit vms. SÖÖDAVAT, kuid rikkalikul pruukimisel üldse mitte nämmat ainet.)

- Kui sul on kodus isüüratavalt kaunis õun, siis löika sellel põhi alt ära ja kougi kõik sisu välja. Pane õuna sisse erinevaid esemeid ning aseta õun nähtavasse kohta. Vaata pereliikme reaktsiooni, kui ta taipab, et õun on kahtlaselt kerge ja sealt veel midagi välja pudeneb...
- Pööra kõigil püksid, pluusid, sokid, mütsid, kindad ja joped pahupidi!

- Pane selga märg särk ja tee juuksed niiskeks ning jookse ema või isa juurde ja karju: "Torud lõhkesid!"

KOOLIS:

- Värv kriidi möötu puutükk valgeks ja aseta klassis tahvli kõrvale. On lausa lust vaadata, kuidas õpetaja sellega kirjutada üritab.
- Jätke õpetaja lauale kaebekiri, kus on umbes selline tekst: "Õpilaste ja nende vanemate arvates on Teie hindamismeetodid liiga ranged, seetõttu peame vajalikuks korraldada lastevanemate koosoleku, kus Teie hindamist arutada". Lisage juurde kõigi õpilaste allkirjad ning ehk saate isegi direktori nõusse ja ta lisab alla nurka oma allkirja ja koolitempli. Kui õpetaja on näost valgeks läinud, on paras aeg kogu klassiga hüüda: „Aprill!“ (Triibu-Liine märkus: Oioioi, see on ikka vist natuke ohtlik temp. . . Kiivrid pähe ja igaks juhuks palderjanipudel kaasa!)
- Vaheta oma garderoobis kõigil klassikaaslastel üks jalanõu ära nii, et iga inimese jalanõupaar oleks erinev!

Kahjulikke näpunäiteid kogus Anneli Orgusaar

märts

Loe ja vaata lisaks www.kunstikeskus.ee

Kunstihoone galerii (Vabaduse väljak 8)
04. kuni 27. 03. Elav klassik – Jaan Toomik
Jaan Toomik on maali- ja sündmuste kujundaja ja režissöör, kes mängib läbi inimlikke eba-määraseid hirme ja ootusi. Noorel kunstihuvilisel on huvitav vaadata Eestile palju rahvusvahelist kuulsust toonud kunstniku jõulist figurikujutust ja tugevat inimlikku üldistust.

Vaal galerii (Tartu mnt. 80D, Tallinn)
Vaal galeriis saab 14.-29. märtsini vaadata Laurentsiuse uhiuut loomingut: kirjute kollaažide ja vaikeludega tuntuks saanud Laurentsius üllatab seekordsel väljapanekul portreodega.

Hobusepea galerii (Hobusepea 2, Tallinn)
30. 03 kuni 18. 04 Mirja-Mari Smidt & Allan Tõnissoo. Piibelliku kümne käsuna esitatud personaalsed eneseabi võtted sõnas ja pildis. Eesmärgiks murda rutiini, lahutada meelt ja aidata vormis püsida – et olla parem lapsevanem ja kodanik.

KUNST 24 TUNDI ÖÖPÄEVAS
(www.kunstikeskus.ee)
Joonista ise sõbrale e-kaart või pilt virtuaalgaleriisse! [http://www.kunstikeskus.ee/joonistusmasin.html](http://www.kunstikeskus.ee/joonistusmasin/joonistusmasin.html)!

Lisaks saad 24h galeriis vaadata enam kui 20 e-näitust.

Eesti Kunstimuuseum Adamson-Ericu muuseum (Lühike jalg 3, Tallinn)
Näituse „Viinapuuväät – maasikakiri II“ (5. 02 kuni 3. 04) raames saab osaleda haridusprogrammis, mis tutvustab viinapuuvääd-maasikakirja kasutust erinevatel aegadel ja mitmetel materjalidel. Koos muuseumipedagoogiga uuritakse lähemalt kirja ja mustri keeleliskultuurilist tausta ning antakse ülevaade viinapuumotiivi arengust. Eelregistreerimine tel. 644 5838

Tartu Kunstimuuseum (Raekoja plats 18)
"Eesti Kunstnike Rühm" (21. 01 kuni 20. 03) on põhjalik sissevaade kubismilembesse kunsti Eesti Vabariigi algusaegadel – meie oma Picassod ja Braque' id! Parimate maalide ja valitud graafika kõrval saab näha rühma liikmete kirjutatud ja illustreeritud almanahhe, artikleid ja raamatuid, fotosuurendusi seltsielust ja tollast kunstiajakirjandust. Elav kunsti-ajalugu.

KUNSTIAASTA 2005

Lihavõtte kräsupead

Tavapäraselt paneme paar nädalat enne lihavõtteid tärkama muru, et kevadist ärkamist ja rohelist varakult tuppa tuua. Seekord võiks proovida midagi vallatumat – näiteks kressi, peterselli – või miks mitte ka muru! – munakoore sisse külvata.

Selleks läheb sul vaja munakoort, munapakendit, munavärve või viltpliiatseid, vatti ja seemneid.

Kui tooreid mune pannkoogitaigna tegemisel pooleks lööd, jäta koored alles. Pese need sooja veega hoolikalt ja kuivata ära. Joonista munavärvide ja viltpliiatsiga munakoorele lõbusad näod. Nüüd pane pisut vatti munakoore põhja ja puista sinna peale seemneid. Pane munakoored pakendisse ja aseta pakend valgusküllasesse kohta, näiteks aknalauale. Kasta pisut vatti ja jälgi, et see pidevalt niiske oleks. Seemned vajavad tärkamiseks eelkõige niiskust ja päikesevalgust.

Ja enneäe, varsti hakkavad "juuksed" tärkama. Kui muru külvad, siis võid sellest isegi soenguid lõigata.

Muruloom

Teise võimalusena külvata muru konservi- või margariinikarpi. Aga enne maali karp mõneks loomaks, liimi talle ka jalad, saba, nina. Siis on jälle natukene teistmoodi kui tavaline lillepott.

Materjalidest vajad tühja margariini- või konservikarpi, niidirulle, munapakendit, korke, värve, PVA liimi.

Uuri oma karpi ja mõtle, millise looma jaoks sobib see kõige paremini. Vali vajalikud materjalid ja meisterda nägu, jalad. Liimi loomale korgist, niidirullist või munatopsist jalad alla ja maali karp sobivas toonis värviga üle. Pleki ja plastmassi peale ei taha värv hästi püsima jääda. Kui segad gvaššvärvile pisut PVA liimi hulka, siis nakkab värv külge juba palju paremini. Peale kuivamist pane karpi muld ja külvata sinna muru, vajuta seemned mulla sisse kinni. Pane karp päikesele kohtale. Jälgi jälle hoolega, et muld oleks niiske ja siis näed oma hoole tulemusena vasti tärkamist.

Ilusaid kevadpühi!

Gled- Airiin Saarso tekst ja fotod

Tubli laps – Eesti ehe!

Vabariigi Presidendi Kultuurirahastu, Lastekaitse Liidu, Eesti Lipu 120. aastapäeva tähistamise komisjoni ja Hea Lapse ühisele võistlusele saabus peaaegu 700 tööd, üks ilusam kui teine...

Pärast pikka arupidamist otsustati, et NOOREMAS vanusegrupi 3 peauhinda saavad **KELLY LEHTSAAR** Emmaste põhikoolist, **HANNA LIISA ELLA** Kuressaare põhikoolist ja **ILJA SOPIN** Narva humanitaargümnaasiumist.

VANEMAS VANUSEGRUPIS on võitjad **PIRGIT PEEDOSAAR** Ahja gümnaasiumist, **MARET SAAREMETS** Suure-Jaani gümnaasiumist ja ja **RIHO VAHTRAS** Emmaste põhikoolist.

HEA LAPSE aastatellimuse saavad auhindadeks **MIIKO KOTISSE** Põlva ühisgümnaasiumist ja **CARL GUSTAV MÄEORG** Tarbatu gümnaasiumist.

Välja jagati ka mitmeid eriauhindu. Heal Lapsel on rõõm vahvaid võistlustöid ka oma lugejatele tutvustada.

Kui ma oleksin president

Kui ma oleksin president, hoolitseksin oma rahva eest hästi. Ma võtaksin vastu seadusi, mis oleksid lastesõbralikud. Kõik lapsed võiksid saada tasuta lõunat. Praegu on kõik huviringid tasulised ja maksavad palju. Lapsed ei saa sellepärast neist osa võtta. Ka lastelaagrid maksavad väga palju. Seepärast ei saa paljud lapsed teada, kui tore on lastelaagris olla oma eakaaslastega.

Kui ma oleksin president, kergendaksin ka laste koolipäeva. Laseksin üle vaadata õppekavad. Koolipäevad on nii pikad ja pingelised ja koduseid koolitöid järgmiseks päevaks nii palju, et pole aega sõpradega aega veeta. Suhelda jõuab ainult arvuti teel, sest see võtab vähe aega.

Kui ma oleksin president, tuletaksin meelde oma lapsepõlve ja annaksin välja selliseid seadusi, mis teeksid laste elu õnnelikuks.

Jaana Tiitum
Sinimäe põhikooli 3. klassist

Elagu Eesti!

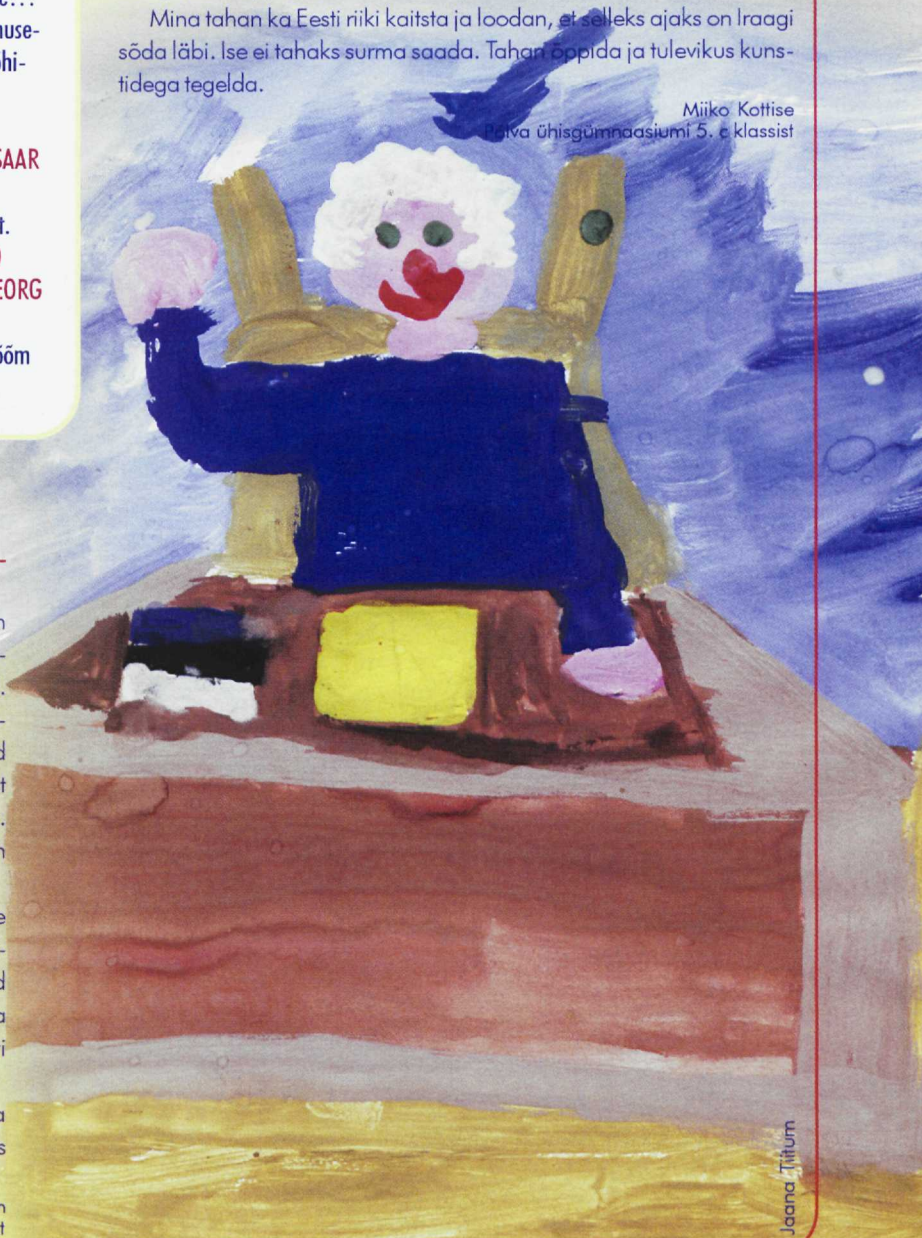

Täies hoos on käimas paraad. Palju rahvast on kohal ning Ingrid ja Arnold Rützel samuti. Ingrid ja Arnold Rützel istuvad keskmises reas. Ärimehe jutuvada segab paraadi vaatajaid. On hilissügis ja lehti sajab alla, nagu oleks leheuputus... Õnnetuseks hakkab umbes paari tunni pärast vihma sadama. Paik, kus paraad toimub, on kiriku juures Põlva linnas. Vaatajaid-kuulajaid on umbes 1200 ja marssijaid tervelt 800. See on tähtis paraad minu kodulinnas.

Põhjus, miks ma just seda joonistasin, on see, et paraad on pühendatud Eesti vabadusele. Eesti sõjavägi kaitseb oma riiki, ja kui vaja, siis ka teisi riike. Lisaks on sõjavägi riigile väga-väga tähtis, kui riiki näiteks rünnatakse. Praegu on osa sõjaväest Iraagis ning sõjas on hukkunud üks sõdur. Tegijal juhtub nii mõndagi. Ikka võib aeg-ajalt mõni kurb moment ette tulla ja ma arvan, et jaanuari lõpuks peaks Iraagi sõda lõppema.

Mina tahan ka Eesti riiki kaitsta ja loodan, et selleks ajaks on Iraagi sõda läbi. Ise ei tahaks surma saada. Tahan õppida ja tulevikus kunstidega tegelda.

Miiko Kottise
Põlva ühisgümnaasiumi 5. c klassist

Kodu nagu vikerkaar

Minu kodu on värviline nagu vikerkaar. Meil on palju rohelist värvi, sest on suured puud ja palju muru. Meil on palju värvilisi lilli. Sügisel on meie kodu väga kirju. Talvel on valge ja lumepalliline. Kevadel on roheline, lilleline ja lindude värv. Meil elavad pääsukesed, kuldnokad, puukoristajad, rähnid ja uhked toonekured. Meie suvi on maasikapunane ja pämaoiekollane. Meie kodus on nagu muinasjutus "12 kuud". Meie perel on palju erinevaid tegemisi ja tujusid. Meie kodul on kaksteist nägu.

Rõõmus kodu on meil siis, kui keegi on teinud midagi head. Rõõmsad oleme siis, kui on sünnipäev või muu tähtis pidu. Kõige rõõmsam on muidugi jaanipäev, siis istume üheskoos hommikuni lõkke ääres ja räägime huvitavaid lugusid.

Sõbralik kodu on meil küll. Meie perel on ka sõbrad koerad, Sammi ja Gerda. Minu kõige suurem sõber on minu suur vend. Ta on juba 15 aastane. Vahepeal me vennaga poksime ka, aga vend annab alla, sest mina olen väiksem.

Lahke peab olema, siis on teised ka lahked. Meie pool käib palju sõpra ja külalisi. Kui meil on kodus midagi head, siis anname alati kõigile.

Tõsine pere oleme siis, kui arutame üheskoos tähtsaid asju või vaatame televiisorist uudiseid.

Kurb on meie perel ka olnud, väga kurb. See oli siis, kui meie väike õeke väga haigeks jäi ja meie juurest ära läks. Nüüd on ta hingede riigis. Vahel arvan, et ta näeb meid ja rõõmustab meie üle.

Vaikne on meie kodus siis, kui me kõik magame või keegi on kodust ära või väljas sajab vihma. Siis mina joonistan või loen.

Naljakas on meie kodus siis, kui me filme teeme. Siis naerame nii hullult, et kas või kõht lõhki. Filmi teeme üheskoos venna ja onupoegadega. Meil on palju toredaid filme tehtud. Mina mängisin peaosas filmides "Muumia Eestis", "Kirsivaras" ja "Kiskja". Kui meil külalised on, siis vaatame neid filme ja kõik naeravad.

Töökas kodu on meil ka, sest kõik teevad tööd. Lapsed niidavad muru, rohivad peenraid, korjavad marju. Üheskoos võtame kartuleid ja kühveldame lund ja teeme puid.

Musikaalne on meie pere ka,

sest kõik oskavad pilli mängida. Mina õpin viulit ja klaverit. Vend õpib klaverit ja kitarr. Õde oskab ka paljusid pille. Meie issi on ka kõva pillimees. Vahel mängime üheskoos. Meil on ka trummid, neid on lõbus mängida.

Lõhnav kodu on meil suvel, kui pärnad õitsevad. Talvel on meil lõhnav kodu siis, kui piparkooke ja verivorste teeme.

Ulakas pere on meil suvel. Vahepeal teeme veesõda. Ja kui telgis magame, siis tembutame. Kõige ulakam on meie koer Gerda. Temaga on koos tore mürgeldada. Ta tahab palli mängida ja talvel lume sees hüpata.

Tarkust on meie kodus vist päris palju. Meil läheb õppimine päris hästi. Meie ema on õpetaja. Ta oskab vist meid ka hästi õpetada. Arutiga teeme vennaga igasuguseid põnevaid asju. Minu suur vend on nii tark, et teeb isegi saksa keele sõnaraamatut arutiga.

Hea kodu on selline nagu meie oma. Siin on mõnus olla ja ma ei tahakski kuskile mujale minna. Ainult vahepeal vanaisa poole. Meie elame oma kodus viiekesi, mina olen pesamuna. Minu nimi on Carl Gustav. Isa ütleb, et mina olen meie kodu kuningas. Mul on isegi oma kasemetsake ja venna ehitatud onn seal sees. Praegu olen ma üheksa aastane. Suurest peast teen ma endale siia ka suure maja. Seal on mul spordisaal ja muid põnevaid asju.

Carl Gustav Mäeorg
Tarvastu gümnaasiumi
3.a klassist

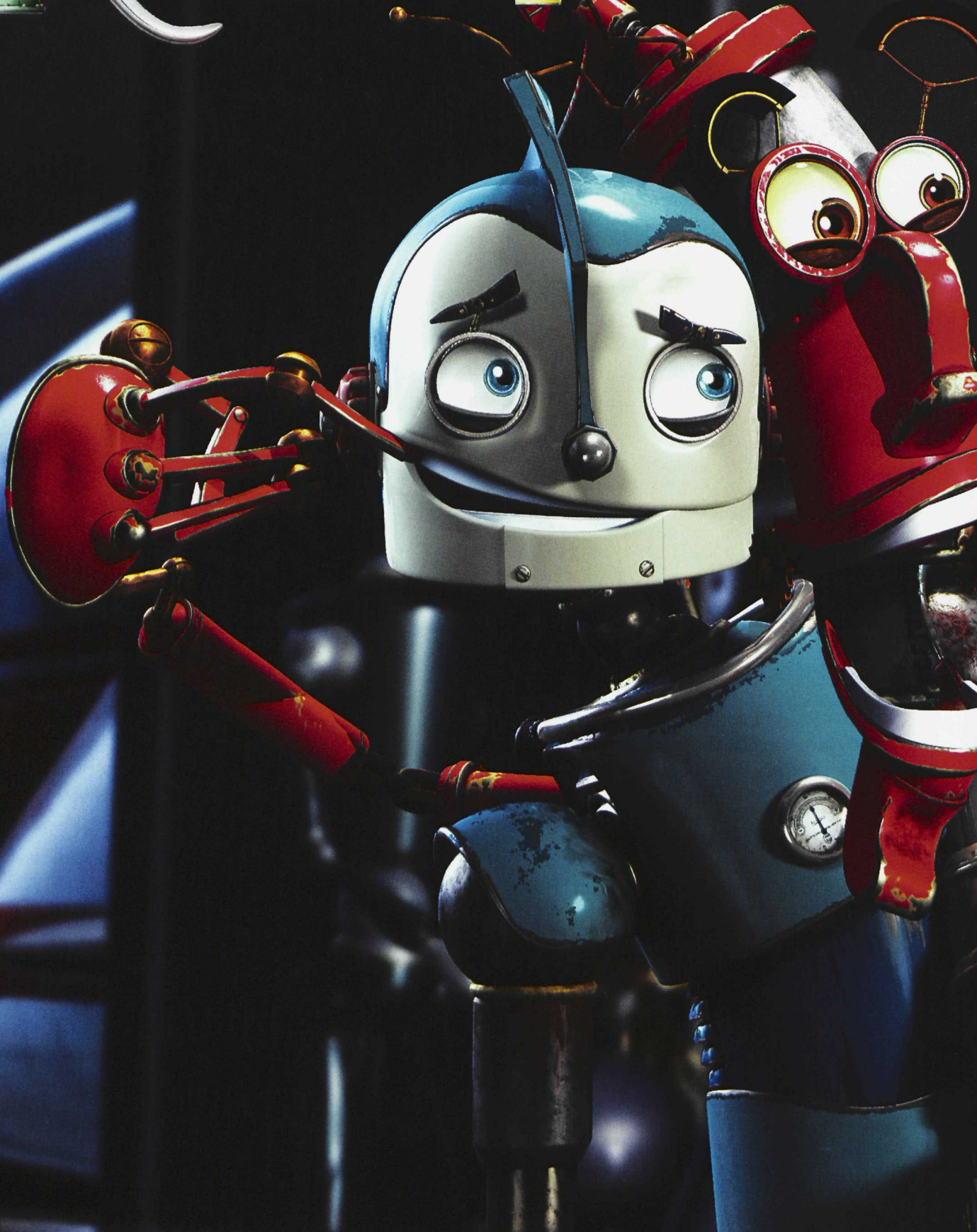
Siin on mõnus olla ja ma ei tahakski kuskile mujale minna.

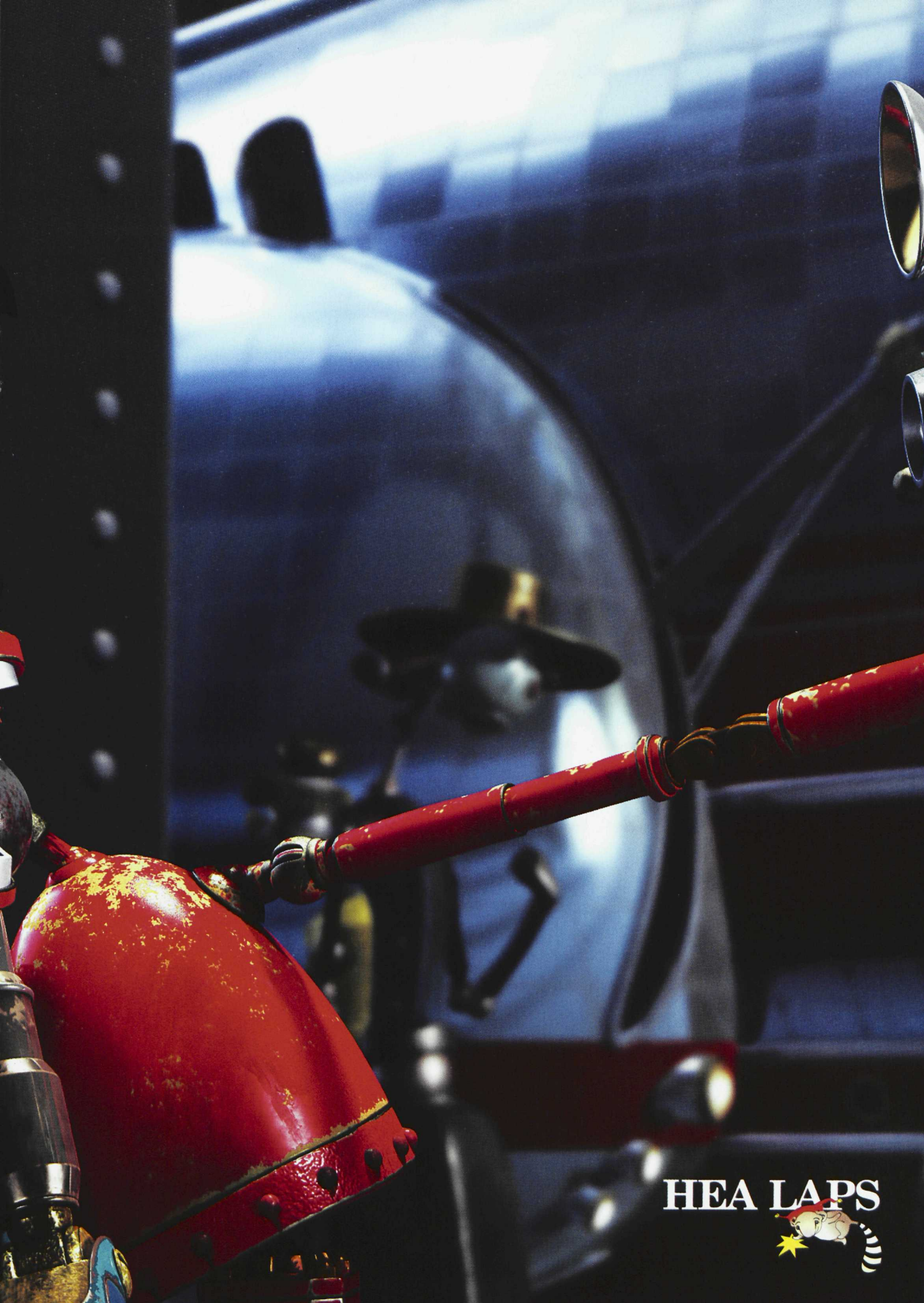

Nelly

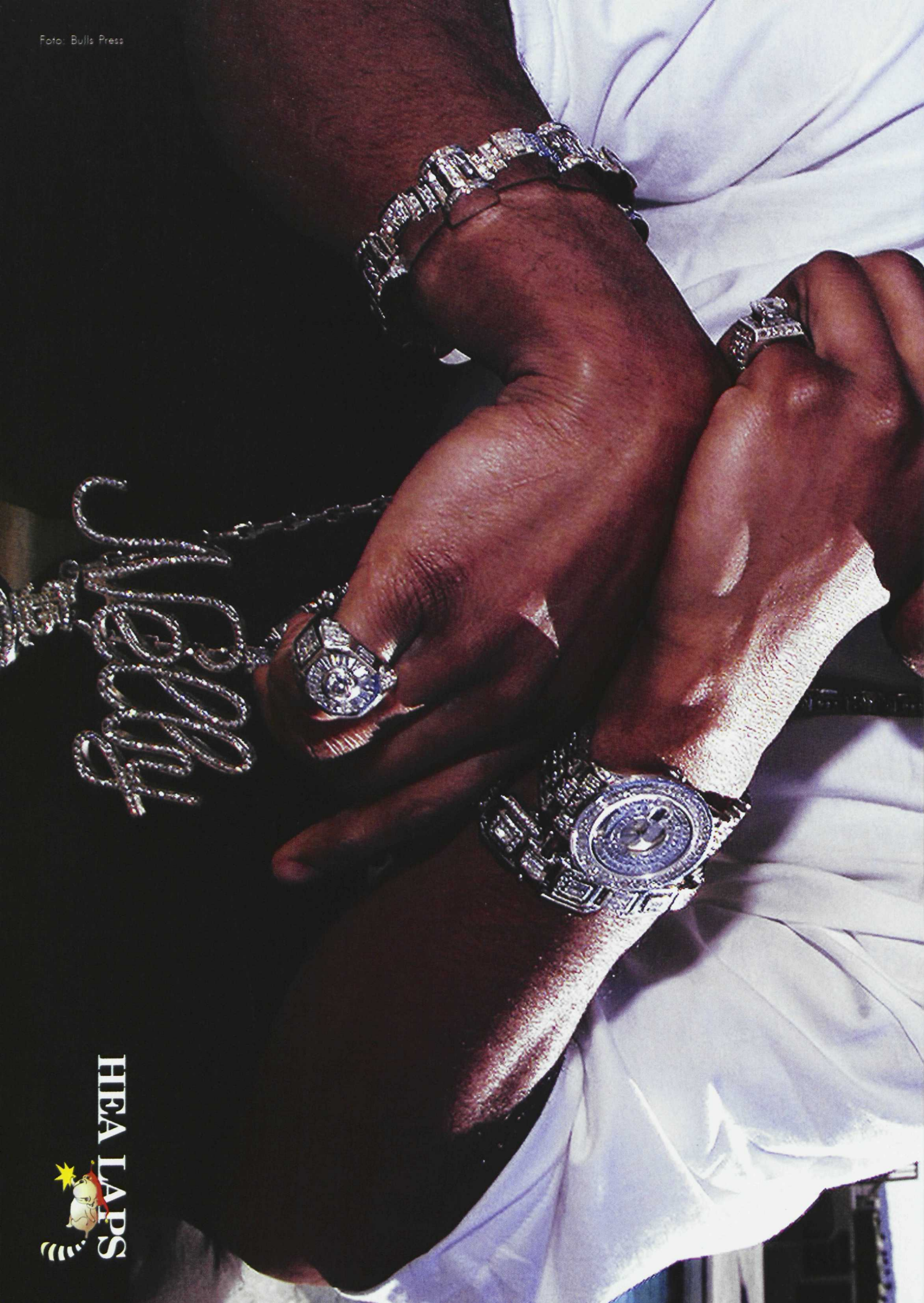
ROBOD

HEA LAPS

Hurraa, märts ongi käes!

Kevad on tulekul ja uued võistlused ning auhinnad koos nendega! Endiselt saavad Tallinna ja Põhja-Eesti lapsed oma auhinnad kätte Kullo Lastegaleriist (Kuninga 6, Tallinn), lõunaeeastlaste preemiad toimetatakse Tartu keskraamatukogu lasteosakonda (Kompanii 3/0%), idavirumaa-laste omad aga Jõhvi Keskraamatukogu lasteosakonda (Rakvere t 3a, Jõhvi) Kellel on muid soovet, see kirjutagu, meiligu või helistagu toimetusse!

NIMI: Katrina Raiend
VANUS: 10
SÜNNIPÄEV: 6. aprill 1994
MEELDIB: lähedad sõbrad, pidžaamapeod jne
EI MEELDI: inimesed, kes ei käitu normaalselt
SOOV: leida 10-12a. kirjasõpru, oodatud on kõik kirjad
ADDRESS: Männi tee 10, Tiskre k., Harku v., Harjumaa
E-MAIL: katrinaraiend@hotmail.ee, annefrank@hotmail.ee
 NB! Palun kirjutage rohkem tava-postiga kui e-mailile (ei käi kuigi tihti arvutis)

NIMI: Mariliis Jõgi
SÜNNA: 12. detsember
HÜÜDNIMED: Martsipan, Marka, Maarjaliis, Mammuliisa, Mannuliis, Jöks
LEMMIKLOOMAD: kassid, kanad ja maod
LEMMIKNÄITLEJA: Eddie Murphy, Brad Pitt, Orlando Bloom, Johnny Depp, Elijah Wood jpt
LEMMIKFILM: "Päev pärast homset", "Trooja", "Kariibi mere piraadid", "Sõrmuste isand"
LEMMIKSAADE: ZTV
LEMMIKLAULJA: Jo-Lo, Eminem, 50Cent, Anastacia, Avril Lavigne, Justin Timberlake
LEMMIKBÄND: O-Zone, Toe Tag,

Jaanuarinumbri haldajajoonistuste preemiade jagamine oli ääretult raske, kuna geniaalseid töid saabus enneolematult palju. Lõpuks ei jäänud muud üle, kui panime parimad joonistused kuhja ja lasime loosiõnnel otsustada. Haldajajoonistused tõi loosiõnn **KRISTIINA TAIKUL**ile Valgast, **SILLE DAMMANN**ile Keila-Joalt ja **SILVA URM**ile Tallinnast. **TIIU HALLIK** ja **KRÖÖT-KRISTIINA KALDUR** Jõhvist võitsid Barbie ja inglisekeelse, T-särk läheb **GERSTIN JUSSILE** Pärnumaalt. Ergutuskleepsud saavad posti teel **KAROLINE LAURITS** Pärn-jõelt, **MIRJAM-JOHANNA LODDES** Viimsist, **LIISA VESKIMÄE** Tartust, **KAIRI JANSON** Tootsist, **PILLE-RIIN KULLA** Laevast ja **KÄTLIN LUHT** Paidest.

D12, Smilers, Terminaator, Blue, Croove Coverage
LEMMIKRAAMAT: "Saast"
LEMMIKTEGEVUS: kitarrimängimine, sõpradega koos olemine, muusika kuulamine
KOGUN: laulusõnu, pilte ja postreid
HOBID: kitarrimäng
MSN: marilijogi@hotmail.com
RATE: -kissme12-, mannuke54, mammuliisa
E-POST: marilis.jogi@mail.ee
ADDRESS: Pihlaka 14-9, Leie sjk 70303, Viljandi mk
SOOV: Leida kirjasõpru, poisse ja tüdrukuid vanuses 11-...!
 Vastan kõigile kirjadele!

NIMI: Marleen Jõgi
SÜNNIPÄEV: 13. november
TÄHTKUJU: skorpion
LEMMIKNÄITLEJA: Lindsay Lohan
LEMMIKFILM: "Nagu kaks tilka vett"
LEMMIKLAULJA: Piret Järvis
LEMMIKBÄND: Dynamite
LEMMIKLOOMAD: kassid ja koerad
KOGUN: kleepsed
ADDRESS: Pihlaka 14-11, Leie sjk 70303, Viljandi mk
E-POST: -patsileenu- (rate) ja marleen898@hotmail.ee
SOOV: Leida 7-11 aastaseid kirjasõpru üle Eesti!

NIMI: Miina Saak
VANUS: 11a.
SÜNNA: 29. november 1992
VEND: Aleksander

LEGO Techniku komplektid jõuavad Taanimaalt kohale kuu lõpu poole. Auhinnad saavad seekord **STEN ROSIN** Tartust, **RAIKO GUTMANN** Rae vallast, **KARL-KASPAR KOTTISSE** Ah-jalt ja **ARO-ATS AASMA** Nurstest.

Ristsõna-auhinnad, karaoke-dvd-d saavad **SUSANNA ARRO** Kadrinast ja **TRIINU LÜÜDE** Jõhvist. Palju õnne võitjatele! Järgmises numbris uued võitjad ja uued auhinnad!

Teie sõber Triibu-Liine

LEMMIKFILM: "Rokkiv kool", "Kodu poole teel – uskumatu teekond"
LEMMIKNÄITLEJAD: Mirtel Pohla, Kadri Adamson, Hillary Duff
LEMMIKLAULJAD: Avril Lavigne, Eminem
LEMMIKBÄND: Vanilla Ninja, The Rasmus, Blue
LEMMIKLOOM: koer, hobune ja tiiger
LEMMIKRAAMAT: "Röövlitütar Ronja", "Vennad Lõvisüdamed"

KOGUN: postreid, Vanilla-Ninja, Avril Lavigne ja Hillary Duffi pilte.
E-POST: ninjakats@hotmail.ee, rate kasutaja kutsikas11 ja minny112
ADDRESS: Läänemaa 90201, Lihula vald, Kirbla
SOOV: Saada kirjasõpru, nii poisse kui tüdrukuid, vanuses 10-12 aastat.

Hei! Olen 14a. tüdruk ja elan Tartumaal. Käin muusikakoolis ning jalgpallitrennis. Mulle meeldib raamatuid lugeda. Meeldivad ka loomad ning loodus ja nõiakunst, ennustamine jms. Lauljatest meeldivad mulle Kerli, Chalice, Avril. Tahaksin kuskil huvitavas kohas elavat kirjasõpra, aga kõik võivad kirjutada! **MAALI-LIINA KULLA, Laeva vald, Tartumaa 60601.** mail: **ML.K@hotmail.ee**

Hei! Olen 12a. tüdruk ja sooviksin 11-12-a. kirjasõpse. Minu huvialad on lugemine, sportimine, muusika kuulamine. **MARIS LAINEMÄE, Outukumpu 19-52, Kohtla-Järve, Ida-Virumaa 30327.**

Tsauki! Olen 12a. tüdruk, mulle meeldib inimestega tutvuda. Mu lemmiklaulja on Christina Aguilera. Soovin 13-16 a sõpru, sugu pole oluline. **HELLE HELLERMANN, Mustamäe tee 122-46, Tallinn 12911.**

Hey, hey, hey, what 's up! Olen 14a tüdruk, kellele meeldib tantsida, sõpradega pidutseda, head muusikat kuulata (nt: Groove Goverage, Avril Lavigne, Britney, Christina A jpt) ja lihtsalt mõnuleda. Üldiselt olen ma väga energiline! Märtsis on mul sünnia! Mul on ka e-mail, rates pildid, aga aadressi saate alles siis, kui mulle kirjutate. Kirjutada võivad nii poisid kui ka tüdrukud. Oman mobiili! **KETLYN KASS, Puurmanni sjk 34-11, Jõgeva mk 49001.** Ootan teie kirju!

Hei-hei! Sooviksin kirjasõpru vanuses 11-12 (tüdrukuid). Ise olen 12-aastane pliks Sindist. E-mail: **delfiiniid@hotmail.ee** (mõlemal pool kaks ii-tähte) **KARIN KÄREMAA, Raba 6, Sindi 86705.** Palju ärge kirju e-mailile saatke!

NIMI: Matteus Arro
SÜNNIAEG: 11.07.1991
SOOV: Otsin tüdrukutest kirjasõpru vanuses 13-14a.
ELAN: Rakveres (ajutiselt Puiatu erikoolis)
AADRESS: Puiatu EK, Pärsti v., Viljandi mk. 71104

NIMI: Liisu Linno
VANUS: 9a
KLASS: II
AADRESS: Liisu Inno, Valgamaa, 68225, Öru vald, Priipalu küla
LEMMIKSÖÖK: pitsa ja spagetid ketšupiga
LEMMIKJOOK: erinevad limonaadid ja mahlad
LEMMIKLAULJAD: Ines ja Anastacia
LEMMIKBÄNDID: Vanilla Ninja ja Slobodan River
KODULOOMAD: kass Kräu ja koer Joosep
MEELDIB: lugeda, telekat vaadata, arvutis olla
EI MEELDI: hommikul vara üles tõusta
SOOV: leida tüdrukutest kirjasõpru vanuses 8-11

NIMI: Mirjam Kaasik-Aaslav
VANUS: 9a

SÜNNA: 3.aprill
MEELDIB: ujumine, lugemine
LEMMIKBÄND: Vanilla Ninja
SOOV: Leida 8-10a. kirjasõpru (poisse ja plikse) NB! Meeldib rohkem KÄSIPOST!
AADRESS: Tammekaare tee 4, Tiskre k, Harku v, Harjumaa
E-POST: mirjamkaasik@hotmail.com

NIMI: Mari-Ann Auväart
VANUS: 10a (24.02.'95)
MSN: Mari-6487@hotmail.com
HOBID: ujumine, lugemine
LEMMIKFILM: "Armastuse teed", "Metsik kass", "Nagu kaks tilka vett" jm.
LEMMIKBÄND: Vanilla Ninja, Ice Cream, Nexus
LEMMIKJOOK: kõik limonaadid ja mahlad
LEMMIKSÖÖK: hamburger, friikartulid

Sauhti!
NIMI: Keidi
MUU: www.rate.ee/users/keidi44
pildid on ka
AADRESSID: Anothergirl12@hotmail.com, keidi18@hotmail.ee, Keidi Urbanik, 66405, Antsla v, Võrumaa
OCIN: kirjasõpze! Palun saatke pilt ka.

NIMI: Lembe
RATE: mezymummykene
MSN: lembe-kiti@hotmail.com
AADRESS: Lembe Paeglis, Tehnika 3-13, Antsla v, Võrumaa
OTSIN: kirjasõpru

Tere! Olen 15a. Raplamaa neiu ja soovin kirjasõpru vanuses 14-19a. **RAGNE, Keskuse 13-10, Kaiu v., Raplamaa 79301.** Vastan kindlalt kõigile kirjadele. Tänx. E-post: **armastydryk@hotmail.ee**

Terekest! Sooviksin leida kirjasõpru vanuses 15-17, ise olen 15a. tore tüdruk, kellele meeldib muusika, lugemine, kirjutamine ja paljugi muud. E-post: **pixike14@hotmail.ee.**

Tere! Olen 13a. poiss ja otsin kirjasõpra vanuses 13-16a. Mu sünnipäev on 24. juunil. Olen 152 cm pikkune. Mu lemmikloom on koer. Mu hobideks on sport ja täpsuslaskmine. Meeldib veel ekstreemsport jpm huvitavat. Mu

lemmikfilmid on "Riskikuller" ja «Brigaad», lemmikraamatud on "Frankenstein" ja "Võitlustanner Maa". **JANNO REISEL, Puiatu Erikool, Viljandimaa 71104.**

NIMI: Kristjan Koitsalu
VANUS: 15 a.
SÜNNIAASTA: 18.08. 1989
TÄHTKUJU: Lövi
LEMMIKMUUSIKA: tänapäeva noorte musa
LEMMIKFILM: "Shaft"
LEMMIKSPORDIALA: suusatamine, ujumine ja jõusaal
MEELDIB: enamus asju, mis on positiivsed
EI MEELDI: negatiivsed asjad
SOOV: leida kirjasõpru vanuses 14-16 (tüdrukuid)
AADRESS: Puiatu EK. Pärsti v., Viljandi mk. 71104
RATE: www.Rate.ee/users/-kristjan-nc-
MSN: Kristjann@hotmail.com
NB! Keelatud pole kirjutada ka Ratesse!

NIMI: Rünno Kallas
HÜÜDNIMI: Rüntz
SÜNNIAEG: 23-10. 1987
TÄHTKUJU: Skorpion
LEMMIKAJAKIRI: muidugi Hea Laps, aga meeldivad ka koomiksid
HOBID: ujumine, rattaga sõotmine
LEMMIKTUND: arvutiõpetus, matemaatika
LEMMIKVÄRV: must, sinine, pruun
SOOV: leida 16-18a. ilusaid tüdrukuid, kes kirjutaksid mulle
RATE: www.Rate.ee/users/RYNNO87
AADRESS: Puiatu Erikool, Pärsti v., Viljandimaa 71104

Ma olen tore ja lõbus plix!!!
NIMI: Raivi Pärnpuu
VANUS: 14a
SÜNNIAEG: 21.01.1991
OLEN: tore ja lõbus pliks
LEMMIKVÄRV: valge
LEMMIKSÖÖK: kartulisalat
MEELDIB: sõpradega koos õues olla
SOOV: leida poistest kirjasõpru
RATE: meil on Raivi ja hoti e-post on raino11@hotmail.ee
KODUNE AADRESS: Raivi Pärnpuu Lääne-Virumaa, Vajangu sjk 46002.

Parim kink

...

Mina sain oma parima kingituse eelmisel aastal, veidi enne jõule. Siis sündis mulle väikevend. Ta oli minuga võrreldes väga väike. Aga teiste titadega võrreldes oli ta päris hiiglane – kaalus peaaegu 5 kilo!

Kui ma läksin esimest korda oma väikest venda vaatama, siis ta magas – magades oli ta jube armas. Ta käed ja jalad olid väga väikesed. Tal olid ka mõned juuksekarvad peas. Vend sai nimeks Hans-Erik.

Käisin tihti oma vennakest haiglas vaatamas. Kui ta ei maganud, siis oli tore Hansuga mängida. Aga nüüd on ta juba üle aasta vana ja teab juba paljusid asju. Tal on isegi jooksmine selge. Ta on kogu aeg hästi rõõmus ja suur mürakar. Meie õdede-vendadega meeldime talle väga ja tema meile muidugi ka.

Pille-Riin Kulla Tartumaalt

Pildil olijatest on kõige suurem minu vennake. Siin on ta umbes paarinädalane.

Oma õele väikesele

Oma õele väikesele kingiksin ma päikese. Kuid et seda alla tuua, selleks tuleks tiivad luua.

Neid ei ole kuskilt võtta, sellepärast poodi tõttan, õekese jaoks lõnga toon, kampsuni ja salli koon!

Miina Looke Tallinnast

...

Parim kink oleks vist väike õde! Mul on kaks venda, üks neist on 14, teine 8. Ise olen ma kümnene. Väikest õde tahaksin, sest vendadest on juba kõriauguni! Väiksem vend Illimar on tegelikult armas, aga vahel ikka tüütab ära küll.

Muidugi on mul veel soove, näiteks lambavilla-sussid, Moroon 5 plaat ja David G video, sest käisin tema kontserdil, mis oli lihtsalt suurepäranel!

Katrina Raiend Tiskrest

Paistab päike, tüdruk väike, korjab aasal, lilli kaasa..

Korjab lille, korjab kaks..
Tuju läheb paremaks.

Laulab tüdruk, väikene,
näkku paistab päikene.
Meenub talle lauluvits,
naerdes koju läheb siit.

Mari Tartust

Parim kink oli jõehobu

Mulle meeldivad sellised suured pehmed asjad, seepärast oli mu toredaim kink suur, karvane ja armas oranz jõehobu. Suuri pehmeid mänguasju on mul kodus juba neli tükki ja üritan seda kogu täiendada!

Janne Lepik Jänedalt

Milleni võib viia koolivägivald?

Mul oli üks väga hea sõber. Käisime ühes lasteaias, ühel aastal läksime kooli. Mina Valuoja põhikooli, kuid tema kolis Tallinna ja asus õppima ühte sealsesse gümnaasiumi. Sõpradeks jäime sellegipoolest. Tema nimi oli Andres. Enam me nii tihti kokku ei saanud, kuid igal koolivaheajal olime alati koos Tallinnas või Viljandis.

Andres oli tore poiss, kasvult pisike ja kõhnuke. Tal olid suured sinised, kuid nukrad silmad. Ta seltsis üldse vähestega. Ma arvan, et koduski ei hoolitud temast eriti. Andres armastas palju lugeda, õppis koolis hästi. Kui ma temalt küsisin, et kas tal Tallinnas sõpru on, jäi ta väga nukraks. Siis ma sain aru, et tal pole peale minu kedagi.

Ühel koolivaheajal rääkis ta mulle, et ta ei taha enam elada. Ei taha kooli minna, sest seal teda ainult kiusatakse. Peale tundide lõppu pidid oma klassi poisid talle peksa andma, mõnitama. Teinekord koju jõudes oli ta must ja porine. Emale ei rääkinud ta kunagi vägivaldast, sest arvas, et ema ei saa teda niikuinii aidata. Emale ütles, et mängis jalgpalli ja kukkus. Mida aeg edasi, seda julmemalt käitusid temaga oma kooli poisid ja mõni tüdrukki.

Ma soovitasin tal rääkida klassijuhatajaga, kuid ta arvas, et sellest poleks nagunii midagi kasu olnud. Tal oli vist piinlik, et ei suutnud ise oma probleeme lahendada, või ütlesid poisid talle midagi. Aga Andres ei tahtnud sellest kellelegi rääkida, ta ei julgenudki – arvas, et siis võib tal palju halvemini minna. Ja nii ta oligi üksi oma muredega. Kui ta elanuks Viljandis, siis oleksime saanud koos ikka midagi ette võtta.

Talvel juhtus temaga raske õnnetus. Poisid lükkasid ta mäest alla, otse auto ette. Aga õnneks reageeris autojuht ruttu ja suutis kõige hullemat ära hoida. Andresel oli peapõrutus ja käeluu murd. Ta pidi lamama haiglas. Käisin teda külastamas ja ta naera-

Merilin Männamäe Kohtla-Järvelt

tas. Ma polnud ta nii naerust nägu juba kaua näinud!

Küsisin ta käest, et miks ta nii rõõmus on.

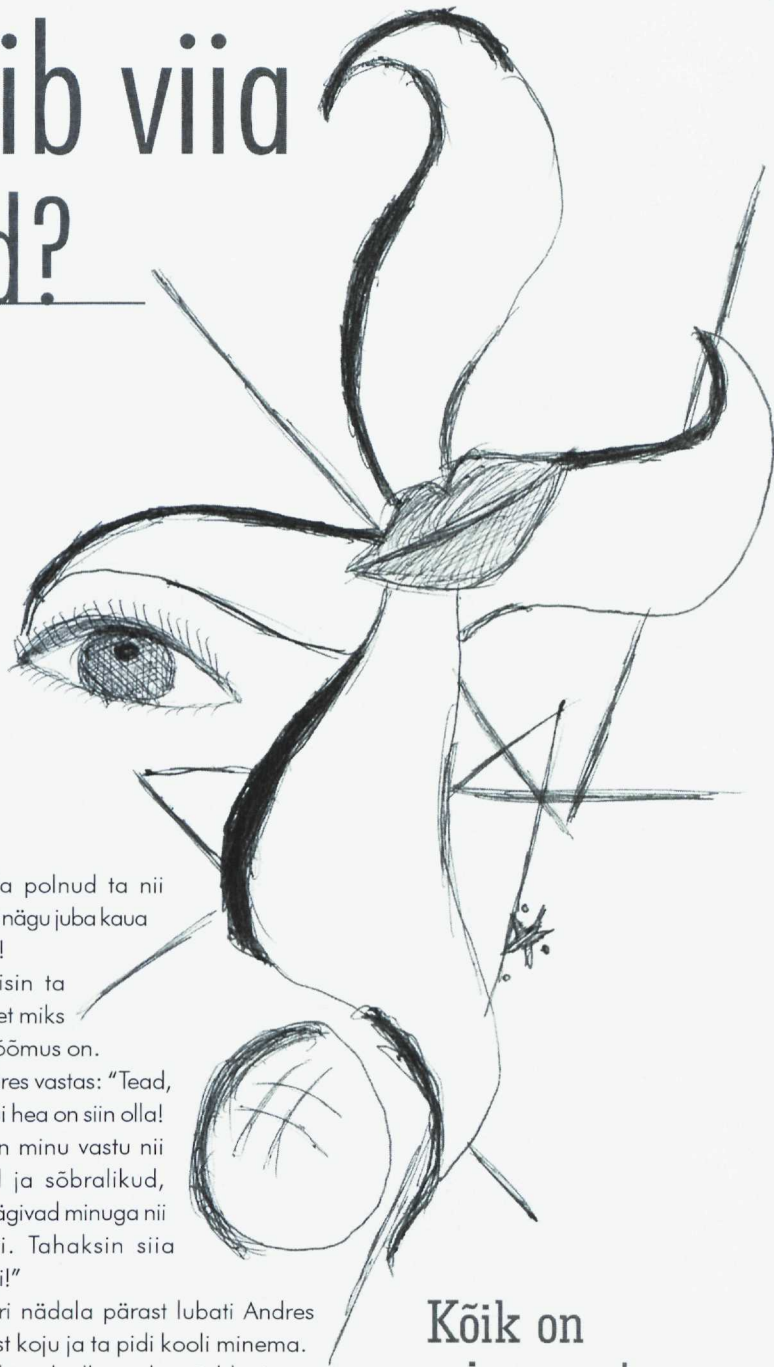
Andres vastas: "Tead, Keit, kui hea on siin olla! Kõik on minu vastu nii lahked ja sõbralikud, nad räägivad minuga nii ilusasti. Tahaksin siia jääda!"

Paari nädala pärast lubati Andres haiglast koju ja ta pidi kooli minema. Ta ei tahtnud selle peale mõeldagi.

Alguses oli koolis päris rahulik. Andres rääkis, et talle hakkas juba koolis natuke meeldima. Kuid seda ei olnud kauaks. Mai lõpul helistas sõber mulle ja ütles, et ta enam ei suuda ja tänas mind sõpruse eest. Need olid viimased sõnad, mis ta mulle ütles.

Suvel sõitsin tema juurde, kuid mitte enam koju, vaid tema kalmule. Mul oli temast väga kahju – oli ta ju minu sõber.

Ma arvan, et ta ei olnud ainuke koolivägivald ohver, selliseid on palju. Enamus vägivald ohvreist on suutnud ennast kaitseda, on olnud tugevamad, kuid Andres seda ei suutnud ja lõpuks ta väsis...

Kõik on minu vastu nii lahked ja sõbralikud, nad räägivad minuga nii ilusasti.

Südamest tulevaid küsimärke

Tere, Triibu-Liine! Mul on üks küsimus, millele ootan vastust: kas ma võin armastada oma õpetajat, kes on minust 11 aastat vanem?

Crazy Baby

Armas C. B.!

Sinu küsimus pole kergete killast! Nii minul kui ka hingetohtril on sellele raske vastata, kuna me ei tea ju midagi ei Sinu enda ega ka tolle (ilmselt väga tore) õpetaja kohta. Kui tema on näiteks 23, siis oled Sina järelikult 12 ja võib-olla on tegemist rohkem meeldimise kui armastusega. Kui õpetaja on meeldiv, tark ja tähelepanelik noormees, siis pole ime, et kõigi tüdrukute imetlevad pilgud tema poole pöörduvad. Oma klassi poisid tunduvad sellal ehk lapsikutena, tihti peale on nad kasvultki tüdrukutele õlani...

Imetlemist ja meeldimist ning meeldida tahtmist ei saa kellelegi keelata, kuid võib arvata, et hea välimusega noorel õpetajal leidub kindlasti sümpaatia(id) ka oma vanuste neidude seas, nii et ära siis solvu ega piina oma südant, kui märkad näiteks oma lemmikut tänaval Sulle tundmatu neiuga käevangus kõndivat või kinno-kontserdile minevat.

See olgu öeldud Su tuliste tunnete jaoks väikeseks jahutuseks. Küllap Sa tead, et

õpetaja saaks karistada, kui ta tunded oleksid niisama tulised kui Sinul ja teda võiks süüdistada alaellulise õpilase võrgutamises... Samas on teada päris mitmeid juhtumeid, kus õpetaja on abiellunud oma endise õpilasega! Nii et kannatust, kulla Crazy Baby – aeg annab arutust!

Sinu sõber Triibu-Liine

Tere! Andke nõu, kuidas saada lahti vastikust "austajast"! See on üks nõmmar, kes käib mult igal vahetunnil midagi küsimas, vaatab silma sisse nagu mingi otu ja passib gardekas, kui meil tunnid lõpevad. Tüdrukud juba naeravad mu üle, kui ta jälle välja ilmub. Olen talle mitu korda öelnud, et ei taha temaga rääkida, aga miski ei aita.

Jennifer

Kulla Jennifer! Sinu jutu järgi paistab, et poiss on Sinusse kiindunud ja tahaks sõbraks saada, aga ei tea, kuidas seda teha. Võib-olla polegi ta nii väga "nõmmar" – Sa pole ju temaga pikemalt juttu teinud? Võiksid temaga veidi vestelda ja kui selgub, et teil pole tõepoolest mingeid ühiseid huviseid, siis nõnda ütlegi: kahjuks ei huvita mind sellised teemad. Sellegipoolest ei maksa teist heast peast solvata: kujuta en-

nast ette olukorras, kui sooviksid kellegagi lähemalt sõbrustada, tema aga ei taha sinuga rääkida! Aga sõbratarid võivad, muide, kedagi välja naerda ka sulaselgest kadedusest, et neid pole tähele pandud. Õpetussõnadel "Enne mõtle, siis ütle!" on oma iva ikka sees ka!

Triibu-Liine

Küsimus on siuke: mida teha armastusega, mis kasvab üle pea? Ma ei ole mingi rumal jõmpikas, olen enne ka olnud armunud, aga nüüd see on umbes nii, et sina ei juhi autot, vaid auto juhhib sind.

See on päris häiriv tunne ja sellega kaasneb ka haiglane armukadedus, kohutavalt vastik on, ma näen fontti seal, kus seda pole. Ma teadvustan endale kõike, kuid ei leia lahendust. See kõik mässab mu sees ja ma ei oska midagi teha.

Ootan teie vastust, aitäh.
X

Mida muuda! oskaksin kosta, kui et kasva ise kaasa, et nina vee peale jääks. See armastuse energia tuleks juhtida koostegemistesse ja ühisplaanidesse. Tegu, tegu, ühistegu!

Armukadedus on tihti alko-poiste alkoholiga liialdamise tulemus. Kui oled juba karsklane, siis suuna oma energia mitte teatud kadetsemistele, vaid enda muutmisele. Muuda end sellises suunas, et ei pruugiks armukadeduse kahtlustki tekkida.

Kui tunded liiga "soodad", kobrutavad ja sassis, siis võiks ka veidi psühhoregulatsiooni teha, vajadusel isegi veidi apteegi vabamüügi letist rahusteid (näiteks rahustavad teed) osta, sportlikku aktiivsust suurendada.

Tervitades,
hingearst Jüri Ennet

Soovitan igaks juhuks veel kord uurida minu õnne valemit:

Õ=T.A.L.U. Töö

T. – Õige Tunnetus e asjadest õige arusaamine, tõe, tõe tunnetus

A. – Armastus, lähedaste ja enda armastus: armastada elu, tööd, tervislikkust, arengut

L. – Lootus, ootus, elusihide silme ees hoidmine

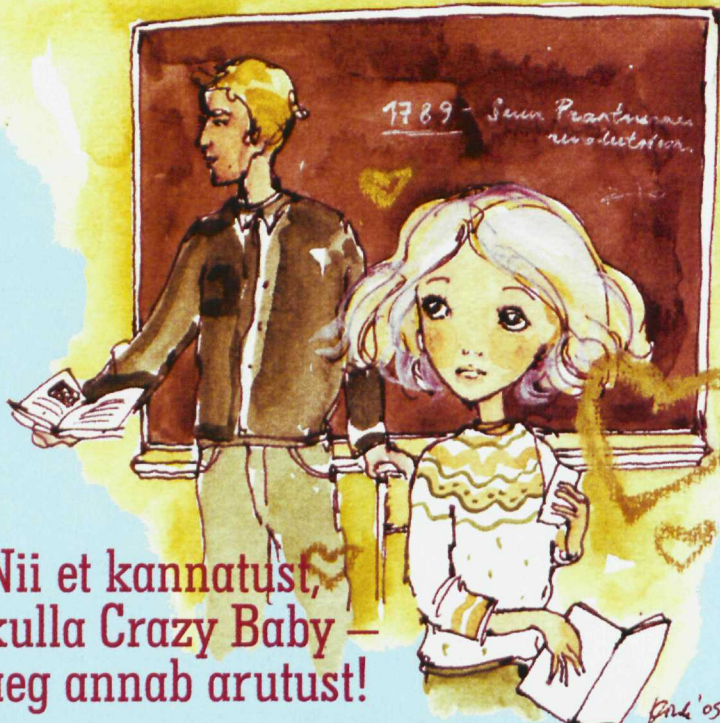
U. – Usk endasse, oma võimetesse, usk eesmärkide õigsusesse

Töö, tegutsemine.

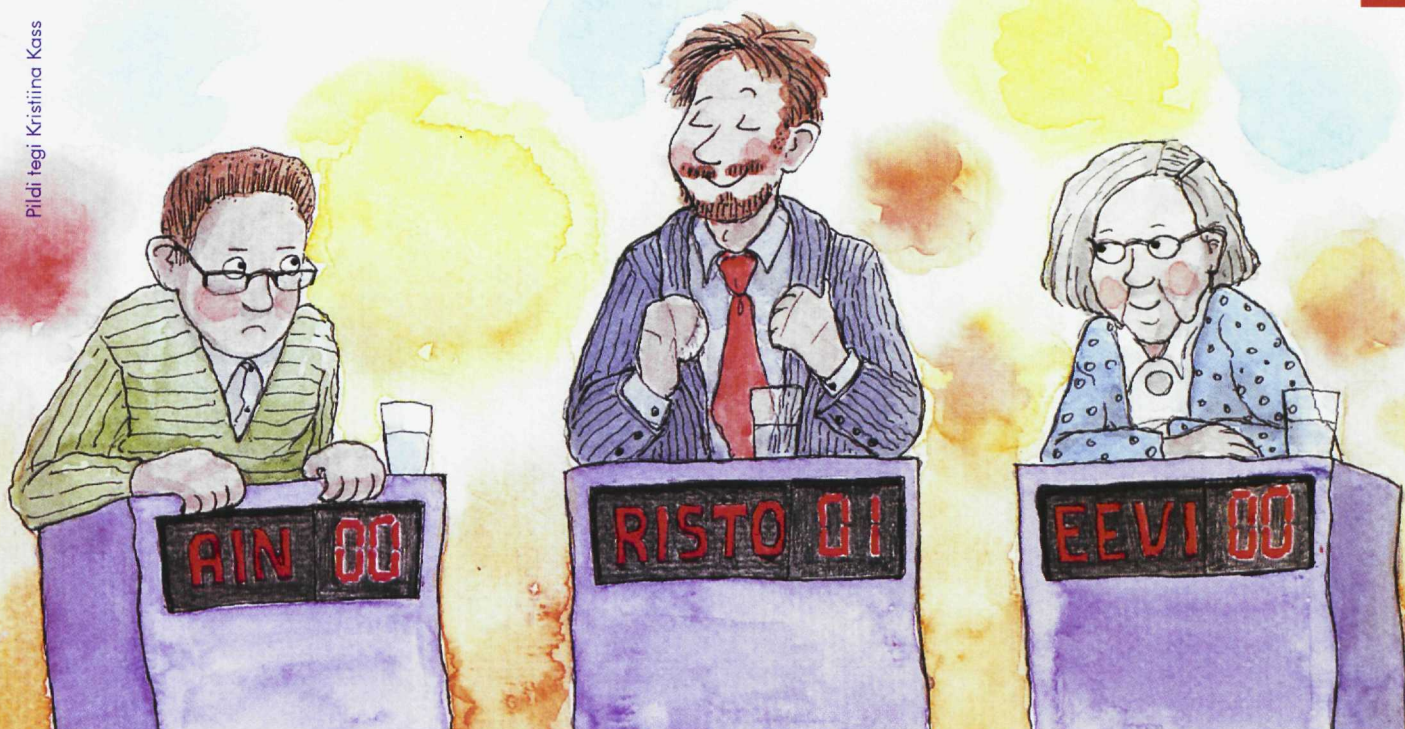
Ega ÖNN niisama sülle kuku!

STATOIL

Toetame terveid eluviise

Nii et kannatust, kulla Crazy Baby – aeg annab arutust!

Kristiina Kass Isa pääseb telekasse

Minu isale meeldivad mälumängud. Teate ju küll neid telekasaateid, kus inimestelt küsitakse igasugu asju ja nad peavad õiged vastused välja nuputama. Ja see, kes teab kõige rohkem õigeid vastuseid, võidab auto või televiisori või tuhat krooni. Selliseid saateid vaatab mu isa ALATI. Ükskord küsiti sellises mälumängus, kes kõndis esimese inimesena kuu peal.

Mees, kes pidi küsimusele vastama, mõtles nii, et pea auras otsas. Ta näris küüsi ja vahtis lakke nii kaua, et hakkasin kahtlustama, kas sinna mitte spikker pole kinnitatud. Siis ütles ta:

“Ma tean seda küll, uskuge mind, see on mul praegu keele peal!”

Minu isa karjus selle aja peale juba kõigest kõrist:

“Niil Ampstronk, sina puupea! Niil Ampstronk!”

Aga vastaja ei kuulnud mu isa karjumist.

Ja ei mõelnud ta ka õiget vastust välja, vaid pidi oma suu auhinnast puhtaks pühkima. Mees telekas hakkas peaaegu nutma.

Kui siis saatejuht teatas, et esimene inimene kuu peal oli Niil Ampstronk, kärkis mu isa:

“Mida mina ütlesin! Mida mina ÜTLES- IN! Küll ikka võivad mõned inimesed LOL- LID olla!”

Ja siis ütles ta mulle:

“Pane endale kõrva taha, poiss, esimene inimene kuu peal oli Niil Ampstronk! Seda asja peab igaüks teadma!”

Niisiis on mu isa kohutavalt tark mees ja mina olen tema üle väga uhke.

Üks teine kord küsiti teleka mälumängus, mitu inimest maakeral elab.

“Kuus miljonit,” vastas naine, kelle kord oli vastata.

“Sa püha müristus!” hüüatas mu isa vapustatult ja hüppas soovilt püsti, nii et popkom lendas põrandale. “Kuus MILJARDIT, sina saabas!”

“Kuus miljardit,” öeldi kohe ka telekas.

Naine, kes oli valesti vastanud, turtsus närviliselt naerda ja pomises:

“No muidugi, kuus miljardit ja natuke ülegi. Loomulikult ma teadsin seda, aga keel vääratas.”

“HAH!” osatas mu isa. “Seal on võistleja, kes on sama loll nagu kõik teisedki. Maailmas on kuus miljardit inimest ja natuke

ülegi, jätta see endale meelde, poiss! Kirjuta see endale kõrva taha!”

Mõnikord ei öelnud võistleja ei õiget ega vale vastust, vaid oli vait nagu sukk. Mõni ütles ainult: “Ee... eee...oot-oot...” või “Seda et...” Siis karjus mu isa neile vastuseid, mida keegi neist telekas muidugi ei kuulnud. Enamasti läksid isa vastused täppi. Minu meelest on küll igavesti vahva, et mu isa nii tark on.

“Kui MINA pääseksin mälumängu, võidaksin kohe kindlasti peavõidu!” on mu isa nii palju kordi öelnud, et mulle tuli selle peale hea idee.

Niisiis on mu isa kohutavalt tark mees ja mina olen tema üle väga uhke.

Ma saatsin telekasse postkaardi, et mu isa soovib mälumängus osaleda.

Paar nädalat ei juhtunud midagi, aga siis läks õnneks. Isa sai telekast kutse sellesse mälumängu saatesse, mille peavõiduks oli auto!

"Oh sa poiss!" pomises isa hämmastunult, lugedes kutset kolmandat korda.

"On see alles lugu!" hüüatas ta vaimustunult, kui oli lugenud kirja läbi seitsmendat korda. "Peavõiduks uhiuus auto, see juba on midagi!"

Isa hakkas nüüd veelgi innukamalt teleka mälumänge jälgima ja peale selle igat sorti teatmeteoseid lehitsema, ristsõnu lahendama ja minult koguni pokemonide nimesid küsima. Kui mälumängupäev lõpuks kätte jõudis, oli isa täis teadmisi ja enesekindlust.

Stuudios säravad eredad lambid panid võistlejad silmi kissitama. Isa ja kaks muud mängijat – vanatädi ja noor prillidega mees – juhatati seisma stuudiopubliku ette lavale kitsaste kõrgete laudade taha.

Isa naeratas ja püüdis iseteadlik ja mõnus välja näha, aga jäi iga natukese aja tagant vett, lõdvestas oma lipsu ja suges juukseid. Ta hakkas selgelt närvi minema.

Kui ametlik osa – võistlejate tutvustus ja mängu reeglid – oli läbi võetud, tuligi kõigi poolt oodatud viktoriiniküsimuste kord.

"Alustame lihtsa küsimusega," ütles mälumängu juht. "Mitu hammast on inimesel?"

Võistlejate ilmete põhjal ei võinud küsimust sugugi lihtsaks pida. Mu isa näole tardus närviline naeratus. Prillidega noormees jõllitas keskendunult oma lauaplaati. Aga vanatädi tõmbas häbenemata suust välja kunsthambad ja hakkas neid kokku lugema.

Varsti kostis valju signaal, kui tädi oma vastamisenupule vajutas.

"Kakskümmend kaheksa!" susistas ta võidukalt ja klõmpsaat hambad jälle suhu.

"Vastus on VALE!" teatas mängujuht siiski laialt naeratades. "Kas keegi teine soovib vastata?"

Siis vajutas mu isa nuppu. "Kolmkümmend kaks!" pakkus ta välja.

"Kolmkümmend kaks on õige vastus!" vastas mängujuht ja publik plaksutas käsi. "Inimesel on kakskümmend kaheksa tavalist ja neli tarkusehammast. Kuigi ma ei usu, et viimased kuuluvad ka hamba-proteesi juurde."

Publik hirvus naerda ja vanatädi paistis olevat solvunud. Minu isa see-eest hiilgas rahulolust. Ta oli võiduautole juba sammukese lähemale astunud.

"No nii, jätkame," ütles mängujuht. "Järgmine küsimus on selline: kuidas nimetatakse teatud materjali, millega panne seestpoolt kaetakse?"

Isa jõudis vajutada nupule sekundi murdosa varem, kui teised kaks võistlejat, niisiis võis tema esimesena vastata.

"TELEFON!" hüüatas ta enesekindlalt.

Aga mängujuht raputas pead. "Vale vastus," teatas ta. "Mängija number kaks võib vastata."

"Peavõiduks uhiuus auto, see juba on midagi!"

Noormees naeratas õnnelikult ja vastas selge ja kõlava häälega: "Teflon. Telefoniga ei ole pannivalmistamisel mingit pistmist, lubage märkida."

Mu isa hakkas küüsi närima. Kuidas ta ometi võis nii valesti vastata?

Järgmiseks küsiti, kuidas nimetatakse hindu naise riietust. Isa oli jälle kõige kiirem nupuvajutaja.

"Seriaal," teatas ta kindlalt. "Kunagi lapsena nägin telekast seriaali Indiat ja sellest see hindu naiste riietus mulle meelde jäigi."

Aga vastus oli isa suureks meelehärmiks jälle vale.

Vanatädi vastas, mu isa poole muigavat pilku heites, sari ja teenis sellega punkti. Isa muutus näost punaseks nagu tomat.

Nüüd oli igal võistlejal üks punkt. Aga mäng oli õigupoolest alles alanud. Mängujuht küsis järjest uusi küsimusi ja võistlejad vajutasid võidu oma vastusenupe.

"Kui kõrge on Pariisi Eiffeli torn?" küsis mängujuht. "Nimetage inimese veregrupid! Mitu kaelalüli on kaelkirjakul? Millises Euroopa riigis peale Inglismaa on veel vasakpoolne liiklus?"

Küsimusi sadas sellise hooga, et vaene isa ei jõudnud enam järele. Noor prillidega mees ja vana kunsthammastega naine ahnitsesid kordamööda punkte, ja üsna pea oli selge pilt, et isa võib uuest autost ainult und näha.

Vanatädi võitis peavõidu.

"Armas taevas!" pudistas ta närviliselt, kui mängujuht talle pidulikult uue auto võtmed ulatas. "Mul ei ole ju isegi juhilube."

Noor mees, kes nägi kohutavalt pettunud välja ja kellel kindlasti olid juhiloa, mõmises midagi nina alla. Aga minu isa ei öelnud midagi. Ta isegi ei teeselnud enam vaprat naeratust, ootas vaid, et tv-kaamerad kustutati ja kõndis siis kõige otsemat teed saalist välja.

Mina ja ema leidsime ta meie vana auto rooli tagant istumas.

"Tegelikult läks sul ju täitsa hästi," püüdis ema teda lohutada, aga isa ainult mühatas vastuseks.

"Ja pole sel meie autol ju ka midagi viga," ütlesin mina omakorda ettevaatlikult. "Värv on igatahes päris ilus."

"Eks jah, kui selline porivärv meeldib," turtsus isa. "Vähemalt ei torka roosteplekid nii koledasti silma."

Terve nädala mossitas isa oma ebaõnnestunud telekas esinemise pärast. Ta ei vaadanud kogu aja ühtegi mälumängu saadet. Aga tasapisi uudishimu siiski võitis. Ja kui siis telekast tuli isa lemmiksaade "Kümme küsimust", jäi isa jälle ekraani jõllitama nagu vanasti, sõi popkorni ja käskis meil teistel vagusi olla.

"Nimetage maailma suurim merelind?" kästi telekas.

"Jaanalind!" vastas habemega mängija teadja näoga.

Aga mu isa hakkas silmi pööritama ja hirvus vale vastuse peale suure häälega naerda.

"ALBATROSS, igavene jahupea!" karjus ta nii hoogsalt, et popkornipuru lendas ta suust mööda tuba laiali. "Kuidas selliseid LOLLE üldse telekasse lastakse?"

Vähemalt siis olime me emaga kindlad, et isa on jälle nagu ennegi. Võib-olla mitte just kuigi taktitundeline, aga küllaltki tark sellest hoolimata.

Zups, Triibukas!

Pole Sulle kaua kirjanud, sest koolis oli hullumoodi sebimist. Kolisime Mustakalt ära ja nüüd tahab ema, et ma kooli vahetaksin, sest söitmisega on igavest janti, eriti hommikul. Tegelikult tahab ta, et läheksin nn. eliitkooli, ta on seal juba rääkimas käinud, aga mulle hakkab see koolivahetuse mõte igatahes vastu. Mitte, et mul oleks savi, kas saan kauges tulevikus ülikooli sisse või ei, aga oma klassiga olen täitsa kokku kasvanud. Aga mis sest ikka jutustada, ega poole aasta pealt niikuinii mind sinna "eliidikasse" ei nügita, eks suvel paisatab, mis saab.

Lahe uudis on see, et mul on nüüd päris oma arvuti ja kui mõnel Hea Lapse fännil on samamoodi vedu olnud, siis saadan ajaviiteks mõned lahedad lingid. Tsauki!

Sinu vana sõber Blond Ingel

Siin need kodukate adred on, vaadake ja te ei kahetse!

Smilers – <http://www.smilers.ee/>

Terminaator – <http://www.terminaator.ee/>

Soul Militia – <http://www.soulmilitia.com/>

Hannah – <http://www.hannah.ee/>

IceCream – <http://www.icecream.ee/>

Christina Aguilera – <http://www.christina-a.com>

Eminem – <http://www.eminem.com/>

Atomic Kitten – <http://www.atomickitten.com>

Enrique Iglesias – <http://www.enriqueiglesias.com/>

Jennifer Lopez – <http://www.jenniferlopez.com/>

Britney Spears – <http://www.britneyspears.com/>

Good Charlotte – <http://www.goodcharlotte.com/>

DJ Bobo – <http://www.djbobo.ch/>

Gareth Gates – <http://www.ggates.co.uk/>

Natalie Imbruglia – <http://www.natalie-imbruglia.co.uk/>

Bomfunk MC's – <http://www.bomfunk.net/>

Avril Lavigne – <http://www.avrillavigne.com/>

Beyonce – <http://www.beyonceonline.com/>

Blind – <http://www.blind.gz.ee/>

Sean Paul – <http://www.seanpaul.co.uk/>

Anastacia – <http://www.anastacia.com>

Sahlene – <http://www.sahlene.com/>

Suur vahetund

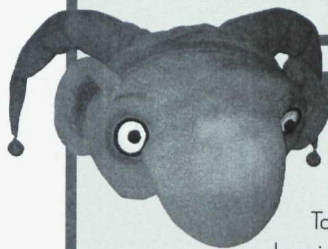
P. S. Tahaks teada, kas teistel pliksidel ja kuttidel on ka kodus spioonid? Mul on küll oma arvuti, aga ema käib iga poole tunni pärast luuramas ja passimas, et ma arvutis ei oleks. See teeb ikka viha küll!

Ikka teie sõber B. I.

Triibu-Liine vastus:

Kulla Blond Ingel,

ära nüüd oma emakest küll spiooniks nimeta! Kui ta Sulle arvuti ostis, siis muidugi selleks, et saaksid ennast arendada, sõpradega internetisidet pidada jne jne. Aga tervisekaitsjaki ütlevad, et hommikust õhtuni arvutiekraani ees istumine pole hea ei silmanägemisele ega ka rühile. Vabandust, lühendasime pisut Sinu saadetud linginimekirja — aga kui Sa pidevalt järjest need kõik läbi uurid, siis kulub selleks küll vist terve päev... Katsu ikka vahepeal õues käia, veidi liikuda ja näiteks natuke ka ema aidata! See oleks kasulik nii tervise kui ka kodurahu huvides!

Hei, Triibu-Liine!

Hurraa, Suntribe võitiski Eurovisiooni!

Meie klassist hääletasid kõik tüdrukud selle bändi poolt, mulle meeldib eriti just Laura!!!

Tahax teada, kelle poolt Sina ja teised

lugejad hääletasid? Mina olen igatahes kindel,

et meie laul võidab Ukrainas esikoha!

Christel Tallinnast

Triibu-Liine arvamus:

Muidugi peame kõik põialt Suntribe'ile! Aga seda, kas ja kuidas me lugejad tele-ekraani ees hääletasid, oleks põnev teada küll!

Niisiis: ootame sõprade ja sugulaste vastuseid järgmistele küsimustele:

1. Kas ja kelle poolt Sina Eurovisiooni lauluvõistluse ajal hääletasid?
2. Kas ka Sinu vanemad võtsid hääletamisest osa?
3. Mitmendale kohale Kiievis toimival Eurovisioonil meie laul Sinu meelest jõuab?

Ja ära unusta vastuste juurde lisamast OMA NIME, VANUST ja AADRESSI, sest kõigi vastajate vahel loosime välja üht-teist mõnusat!

CALIFORNIA GIRL™

Suured
sõbrad,
õnneraüd
iga jala all

H

oburanda, nagu me
kõik teame, pee-
takse õnnetoovaks
esemeks. Tegelikult
on ka hobune ise

paljude meelest üks suur õnne-
loom. Kahjuks on vaid vähestel võimalik
oma hobust pidada, kuid alati võib ju
külastada mõnd ratsabaasi...

Barbie' l on teadagi olnud väga palju
suksusid ning aeg-ajalt leiab ta taas
mõne uue lemmiku - vahel uhke ratsu,
vahel varsaotku kabjakandja.

Hobuse ehtimisest on laulnud ka
meie esivanemad - meenutagem kas või
jaanipäevalise Jaani kaeramootorit,
kellel olid silmad siidituttides
ja lakk hõbehelmestes!

Meie aga ootame nüüd
5. aprilliks 2005 teie
joonistusi ja jutte teemal
"Minu ehitud hobune".
Eks igäüks tea, missugune
on tema meelest just
see kõige ilusam suks!
Parimatele hobuteemalised
auhinnad RIMONNELTI!

Maaletooja: RIMONNE

VALGE KAHVI ORDU

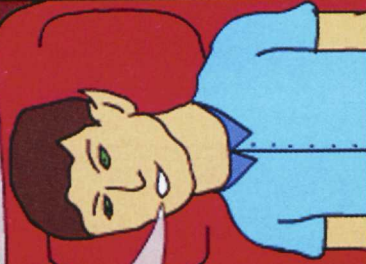
Valge Kahvi Ordu kangelastest liikmed istusid igavledes oma Kiisal asuvas peakontoris ja uurisid laes pesitsevaid plekke, kui järsku kostis uksele koputus. Tuijaks oli Kiisu, kes palus Ordu liikmetelt abi ühes perekondlikumat sorti probleemimis - nimelt olid tema vanemad millegipärast inimesed.

Kas see on Ordu liikmetele kauaoodatud võimalus mõnele seiklusele või kujuneb Kiisu probleem igavaks ja rutiinseks tööks? Või ei kavatsegi Ordu liikmed Kiisut aidata?

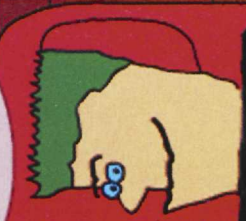
Nagu ma juba ütlesin, on asi selles, et minu vanemad olid inimesed ja mina olen Kiisu. Ja ma tahaks teada saada, miks see nii on. Oma vanemalt ma enam küsida ei saa, sest nad on juba surnud. Palun, aidake mind!

Mis ajast me mingite perekonnajamadega tegeleme?

Rahune maaha, Kõvamees. Meie teele pole nagunii tükkaega mitte ühtki seiklust sattunud. Kuulame ta ära!

Mina ütlen, et teeme ära! Lähme ja aitame Kiisul tõe teada saada! Ants, pane laev valmis, me lähme allilma raputama!

Saab tehtud!

Ja nii lahkusidki meie kangelased Maalt, saatjaks vaid unistused ja piiritu seiklushimu. Kiisu oli aga täidetud lootusega...

Järgneb...

Märts

Leelo Tungal

Tiina Kiillaspea

♩ 96

Ke - na kel - gu - kuu on märts: si - ne - ta - vad

6 han-ged... Ü - hel päe-val a - ga lärts! kel - gult lom - pi lan - ged!

11 Päi - ke-sest, mis soe ja särts, rääs-tad kõ - ne - le - vad... Mit - me näo - ga

16 kuu on märts: kord on talv, kord ke - vad. Kord on här-mas kask ja haab,

21 kord näed han-ges lil - li... Märts teeb siis, kui ot - sa saab, kõi-gi-le a - pril - li!

„Hea Laps“ käis

Pühajärvel talikalastajate suursündmusel Kuldkala

2005. Taevataat õnnistas üritust hea ilmaga ning kalamehi -naisi ja -lapsi korraliku järvejärga, kusjuures paljusid neist isegi kaladega. Lisaks õnnistati erinevatel võistlustel osalejaid kõikvõimalike auhindadega, aust ja kuulsusest rääkimata. Ja üks mees sai ühe auto võrra rikkamaks.

Sel aastal toimus Kuldkalal ka lastevõistlus, millel osales 31 last. Lastevõistluse peauhinna oli kanuu.

Võistluse kestis täpselt tund ja võitja selgitati püütud kalade arvu ja õigete festivastuste liitmise teel. Õigeid festivastuseid oli eriti lihtne leida nendel, kes lugesid eelmistes numbrites ilmunud Hea Lapse Kalakooli.

10 parimat võistlejat saavad auhinna ajakirja „Hea Laps“ aastatellimuse. Lisaks sai esiviisik auhinnad kohapeal.

1. koht: Kaimar Halliste – Shark Line kanuu, sulgpallikomplekt, Hea Lapse aastatellimus

2. koht: Hans Teder – Fladeni kalastuskomplekt, sulgpallikomplekt, Hea Lapse aastatellimus

3. koht: Timo Teder – Kalamehe seljakott, sulgpallikomplekt, Hea Lapse aastatellimus

4. koht: Mihkel Straus – sulgpallikomplekt, Hea Lapse aastatellimus

5. koht: Reiko Keltjärv – sulgpallikomplekt, Hea Lapse aastatellimus

6. koht: Martti Vinter – Hea Lapse aastatellimus

7. koht: Christer Loog – Hea Lapse aastatellimus

8. koht: Paul Hendrik Kulla – Hea Lapse aastatellimus

9. koht: Vahur Veske – Hea Lapse aastatellimus

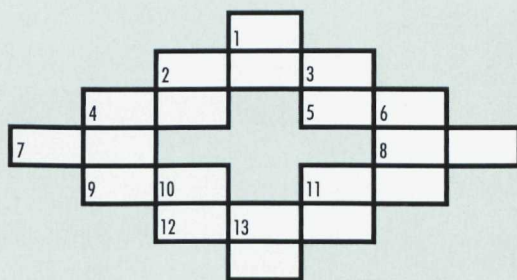
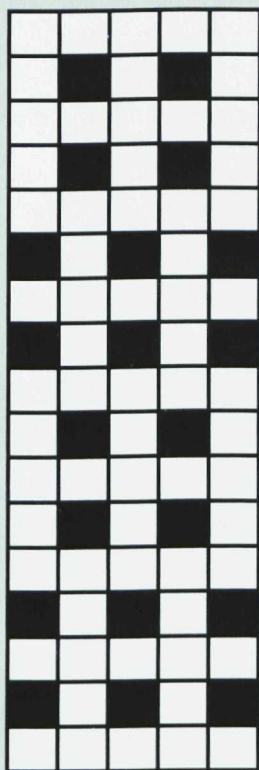
10. koht: Kristjan Konsap – Hea Lapse aastatellimus

Siinkohal ei saa mainimata jätta, et lastevõistluse 10. koha omanik Kristjan Konsap sai Kuldkalal 2004 Eesti noorimaks autoomanikuks.

Meie omalt poolt tervitame kõiki vapraid võistlejaid ja loodame teiega taaskohtuda järgmisel aastal Pühajärvel. Seniks aga kivi kotti!

Nuputamist

Lahendades mõistatuse, saad vastuseks ühe talvise asja!

PAREMALE:

1. Sügislill
4. Aas
5. Nädalapäev
8. Araabia vürst
9. Selge, õhk puhas!
12. Kõõgivil
13. Lagunenud kuurid
16. Umbrohi
17. Võrsega idu

ALLA:

1. Üks laeva osa
2. Tundmus
3. Kaalukas
6. Kaugemal
7. Staar
9. Puuvili
10. Klemm
11. Lagunenud hooned
14. Kõõgivilja kasvatuskoht
15. Kõnnin, sammun

SILPRISTSÕNA!

PAREMALE:

2. Lind
4. Hirmu tekitav
5. Toiduaine
7. Vee-elukas
8. Mustusea
9. Soust
11. Tragi
12. Püsimatu, ärritunud

ALLA:

1. Väärtsulik paber
2. Sagedane
3. Üks number
4. Kuultujutt
6. Maitseomadus
10. Iva
11. Inimene, kel pole tööd
13. Taim õlle valmistamiseks

Uued näitused Kullo Galeriis

Märtsis võib Kullo Lastegaleriis vaadata kolme uut ja põnevat näitust.

2. märtsist saab vaadata **Harku Avatud Noortekeskuse ja Tallinna Rahvusvahelise Kooli** kunstiringide töid ja tegemisi. Alates 7. märtsist võib tulla imetlema **Huvikeskuse Kullo Taimedisainiringis** valminud põnevaid kuivatatud taimedest töid. Näituse pealkirjaks on „Sügisest kevadesse“.

Asume Tallinna Vanalinnas aadressil Kuninga 6. Oleme avatud 11-17 v.a. teispäeviti.

Napoleon Eestis!

11. veebruaril 2005 tungis Eestisse Napoleon, kes vallutas rahvusoperi Estonia!

Tegemist pole väikest kasvu suurmehe kloonimisega ega vaimuilmast väljakutumisega, vaid uue eesti ooperiga "Mina – Napoleon!", mille muusika autoriks on noor helilooja **Tõnu Kaumann**. Libreto ja laulutekstid kirjutas lavastaja **Neeme Kuninga** ideele toetudes **Villu Kangur**, kunstnikutöö tegi **Hardi Volmer**. Peategelaseks on tavaline (kuigi musikaalsuse poolest ilmselt ebatavaline!) poiss, kellel õnnestub imekombel Napoleoniks saada. Mis tunne on selle nii karded ja austatud mehe nahas elada, vägesid juhtida ja poliitikat teha, sellest võib Estonia uuslavastuse kaudu teada saada igaüks. Kõige lähemalt aga oskavad Napoleoni-asjade kohta aru anda kindlasti **Kevin Johannson**, **Robert Madrisalu**, **Karl Ruudi** ja **Gerrit Siiner**. Need neli laulupoissi valiti peaosalisteks välja 14 kandidaadi hulgast Estonia teatris peetud Napoleonide akadeemia töö käigus.

SUNTRIBE kogus suurel hulgal koolinoorte häält!

Eurovisiooni lauluvõistluse Eesti voorus saavutas esikoha **Sven Lõhmuse** laul «Let's Get Loud», mille esitas ansambel Suntribe. Kuuldavasti andsid paljud Hea Lapse lugejadki oma telefonihääle Suntribe'ile. Ansambliisse kuulusid **Rebecca Kontus**, **Mari-Leen Kaselaan**, **Laura Põldvere** ja **Jaanika Vilipo**. Peameedekatele piigadele pöialt ka maikuus, kui Ukraina pealinnas Kiiemis toimub Eurovisiooni rahvusvaheline lõppvõistlus!

Meenutasime oma vanu häid sõpru...

2. veebruaril toimus Kirjanike Maja musta laega saalis **Henno Käo** ja **Ott Arderi** sünniaastapäevi tähistav luule- ja muusikaõhtu. Henno ja Oti tekstidele loodud laule esitasid **Lauri Nebel**, **Tõnu Raadik** ning **Jaan Arder** koos sõpradega. Eesti Lastekirjanduse Teabekeskus

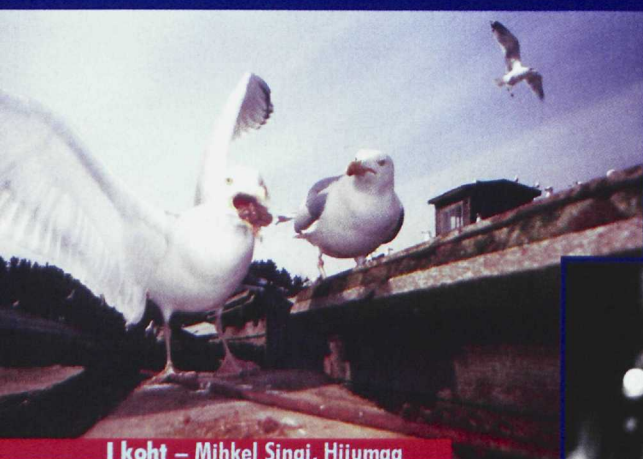

Moelapsed memme-taadi jälgedes

21. - 24. märtsini toimub Tartus Anne Noortekeskuses mitmeid vahvaid õpitubasid koolinoortele. Kellel pole mahti õpitubades end harida, need võivad 2. aprillil alates kella 14 Vanemuise kontserdisaalis imetleda ja hinnata moekonkursi Moeke 2005 tulemusi. Seda sorti moekonkurss toimub Tartus juba 8. korda ning seekordseks teemaks on "Memme-taadi jälgedes".

Lisainfo: www.annenk.tartu.ee

korraldas mõlema kirjaniku raamatute väljapaneku ja Maie Käo pani üles oma abi-kaasa raamatuillustratsioonide näituse. Suur tänu Tallinna 32. keskkooli andekatele etlejatele, kes **Andres Jakovlevi** juhtimisel esitasid pika põimiku luuletajate loomingust!

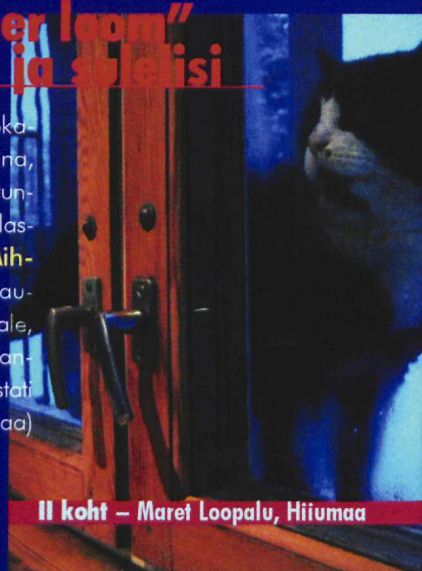
I koht – Mihkel Singi, Hiiumaa

Fotokonkurss "Sõber loom" põlistas karvaseid ja sulalisi

Konkursi žürii (koosseisus Epp-Maria Kokamägi, Tiit Blaas, Vivika Kalt, Olga Makina, Sandra Urvak, Hannah, Toomas Jürgens) tunnistas alla 18-aastaste klassis parimaks hiidlase **Mihkel Singi** fotod. Teine auhind läks samuti Hiiumaale, **Maret Loopalule**. Kolmanda koha vääriliseks tunnistas **Kati Künsari** (Viljandimaa) fotolooming.

III koht – Kati Künsar, Viljandimaa

II koht – Maret Loopalu, Hiiumaa

Elu emme põlletaskus

Selle üle, kuidas kängurulapsed ema põlletaskus mängivad, on päris palju nalja visatud. Eks see ole ikka üks kummaline asi küll, et loodus on mõnelede loomaemadele sellise tasuta lastetoe kinkinud!

Tegelikult on "põlletaskuga" loomi päris palju: kukrulistele seltsi kuulub ligi 200 liiki, mis moodustavad 9 sugukonda. Kõik nad elutsevad ainult Austraalias, Uus-Gineas ja Austraalia lähedastel saartel – erandiks on vaid Ameerika opossumlased.

Opossumi-onu on meile tuttav "Onu Remuse juttude" kaudu – ja nagu muinasjutus, nii ka päriselt on opossum üsna rasvamäias: ta sööb nii hiiri kui roomajaid, nii raipeid kui konni, kuid saab samas hakkama ka taimetoiduga. Opossumite kaal ulatub pooleteisest kilost kuni peaaegu kuue kiloni, kuid kõigi tema lapsukeste sünnikaal on vaid 2 grammi! Sünnitusmaja-tädid võiksid niisiis kogu vastsündinute pesakonna paigutada teelusikasse!

Mikrobeebid

Kukrulistele seltsi kängurulaste sugukond jaguneb omakorda paljudesse alam-sugukondadesse. Huvitav on see, et ka kõige suurema liigi – hiidkänguru – pojukesed on sündides tiibatillukesed, vaevalt 2, 5 cm pikkused. Nende "mikroimikute" käes on omamoodi rekord: nad on ema ja vastsündinu kasvavahe seisukohalt kõige väiksemad vastsündinud imetajate seas.

Punakänguru vastsündinud on märksa kopsakamad: nende sünnikaal on umbes 7, 5 grammi! Sellegipoolest – kui ühel kaalukausil istuks punakänguru-mamma, siis peaks teisele kaalukausile kogunema tervelt 36 000 punakängurubeebit, et kausid tasakaalus seisaksid...

Iseenesest ei kogune ka känguru kukrusse mitte kui midagi...

Üsna pikka aega arvati, et kukrulistele lapsed sünnivadki oma emme taskutes – kasvavad neile tissi otsa nagu õunad õunapuul külge. Nii kinnitas esimene kukkurlooma kirjeldaja, hollandlasest meresõitja F. Pelsart 1629. aastal, ning kulus peaaegu 2 sajandit, enne kui selgus, et tegemist oli eksiarvamusega: vastsündinud kängurupoeg roomab vingerdades täiesti iseseisvalt emme "põlletaskusse", ning selleks kulub tal 5 – 30 minutit. Vastupidiselt täiskasvanud kängurutele, kelle põhirelvaks on tagumised jalad, on paljal ja pealtnäha abitul kukrulise-beebil hästi välja arenenud esijäsemed. Need on varustatud küünistega, et oleks lihtsam ema keha mööda "piimajõgede" poole roomata. Suu on vastsündinul laialt lahti ja kukru leidmise korral kinnitub kohe "lutipudeli" külge. Nüüd võib beebi ennast lödvaks lasta, sest eriliste lihaste abil pitsib emme talle iga natukese aja tagant piima otse suhu, kuni pojuke ise taipab imema hakata!

Seda, et kängurulaps võiks kukrust kaotsi minna, kui ta ema kuulsaid 6 – 9-meetri pikkusi hüppeid tehes kihutama kukub, ei maksa peljata: tita kinnitub nisa külge nii kindlalt, et seni pole ühelgi teadlasel õnnestunud teda sealt eemaldada, ilma et oleks vigastatud kas imeja suud või emakänguru nisa. Känguru võib arendada kuni 40-kilomeetrilist tunnikirust, lühemat aega isegi kuni 50 km/h. Ning mõnede kängurute kukrud on nii suured, et sinna mahuvad koguni 8-kuused lapsed – need saavad siis emme kukrus lausa lõbustuspargi Ameerika mägede elamuse!

Alma Stern

Lugu Mardist, kes ei pruukinud pääsupesapulbrit ega rästikukeeli

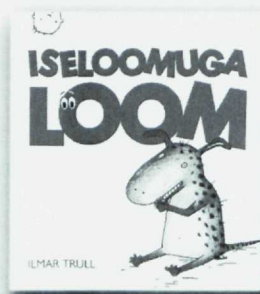
Küünlakuus tähistas üks meie kuulsamatest kirjanikest, **Jaan Kross**, oma 85. sünnipäeva. Pidustustele saabus kõrgeid külalisi üle kogu maailma, sest Krossi ajaloolisi romaane loetakse ja hinnatakse kõikjal. Ajalugu tundmata poleks meie klassik saanud kirjutada ka sellist vahvat lasteraamatut nagu **"Mardileib"**. Jutustus, mis pajatab vahvast ja veidi üleannetust apteekriõpilasest Mardist, ilmus hiljuti Eesti Keele Sihtasutuse kaudu uustrükina, ning ilusad pildid joonistas sellele **Ülle Meister**.

Kui juhtud Tallinnas Raekoja platsile, siis heida pilk ka Raeapteegi poole: just selles majas segas Mart raehärra Kalle ravimiseks kokku mitridaatsiumi nimelise rohu, asendades retseptis pulberdatud pääsupesad kärjemeeaga ning mumifitseeritud tuhkru valge suhkruga... Mõru mitridaatsiumi asemel valmis aga hoopis isevärki maius, sest Mart pruukis ohrasti siirupit ja mandlijahu! Kellel huvi, see võib **"Mardileivas"** kirja pandud retsepti järgi ise mõnusa maiuspala kokku segada! Huvitav oleks teada, kas Jaan Krossi-Ellen Niidu lasterikkas peres süüakse mardileiba sageli?

Mõnusat lugemist meie vanalt sõbralt

Ilmar Trulli ristsõnu on vist kõik Hea Lapse lugejad lahendanud. Lisaks ruutudele oskab Ilmar suurepäraselt joonistada ka naljakaid lapsi ja loomi ning kirjutada kõigist ilmaasjadest lõbusaid luuletusi. Kõigil, kes armastavad lahedaid värse, mis teevad tuju heaks ja jäävad justkui iseenesest meelde, soovitame nüüd soojalt lugeda Ilmar Trulli luuleraamatut **"Iseloomuga loom"**, mis ilmus hiljuti Eesti Ekspressi kirjastuse väljaandel! Näiteks järgmised värvid jäävad igale (heale) lapsele hetkega meelde!

HEA LAPS

Iga laps ei ole hea laps.
Mõni laps on päris siga.

Kui see laps on näiteks sea laps,
siis ei ole miskit viga.

Ilmar Trull

Lugu loitsitud laekast

Iusa nimega luuletaja **Leena Laulajainen** on üks kaasaegse soome lastekirjanduse tuntumaid kirjanikke. Ta on avaldanud nii noorsooromaane, muinaslugusid kui ka luuleraamatuid ja ta loomingut on pärjatud väga paljude auhindadega. Leena tunneb huvi nii soomlaste kui ka kõigi põhjamaade rahvaste ajaloo ja mütoloogia vastu. Tema kahele ajaloolisele noorsooraamatule (**"Raut Jootipoeg ja haldjakivi"** ning **"Raut Jootipoeg ja hõbekell"**) ootavad lugejad kannatamatult juba järge. Eesti keelde tõlgituna on nüüd ilmunud L. Laulajaineni värsiraamat **"Loitsitud laegas"**, mille tegelasteks on trollid, nõiad ja haldjad. Kunstnik **Virpi Talvitie** poolt kujundatud luuleraamat peidab endas siiski mitmeid vihjeid ka sellele, et praegugi elab kuskil trolle ja haldjaid ning et loitsulaeka abil võib nüüdki korda saata nii head kui ka kurja.

Leena Laulajainen HUIMA-TROLLI MÄNGULAUD

Huima, tubli trollinoormees, kätte sai loitsitud laeka, paotas kasti kirjut kaant ja pobises siis salasõnagi. Kodukoopa põrandale avanes nüüd avar väli, täis mis trollisõdalasi, vaskised kiivrid neil peas seal, karud-hundid ratsukesteks.

Kohe algas äge võitlus. Seal siis sahmerdasid saablid, sõjakirved kõlksatasid, seal need nooled lendu läksid, vasksed kilbid vändusid. Karu karjus, hunt see ulgus, trollid kurjasti taplesid!

Troll siis hõiskas võidurõõmust, kuni viimaks õhtu tülles kinni klõpsas kirju kaane: aeg nüüd oli tuttu minna.

Ei see poiss seal und küll saanud, kuigi oli väsinud.
Õõsel välkusid mõõgad taga ta silmalaugude.

(Tõlge: Leelo Tungal)
© Virpi Talvitie
© Huma

Väsimatu räppar Nelly

Tere! Kirjutan teile oma lemmikust, kelle nimi on Nelly. Palun pange ka tema poster ajakirja, kui võimalik!

Annette Tartust

Nelly alustas oma räpiartisti karjääri "püha kuutõbise-na": bänd, mille ta 1993. a. koos Kyjuni, Murphy Lee, Ali, Jasoni ja City Spudiga asutas, kandis nime "St. Lunatics". Kuulsus ei tulnud siiski üleöö: bänd leidis tunnustust alles oma kaheteistkümnenda singliga "Gimme What Ya Got".

Kuna Nelly oli ansambelis kõige andekam ja silmatorkavam isik, siis võtsid teised bändi liikmed nõuks, et Nelly peab oma energia rakendama soolokarjäärile. Muidugi ei keeldunud sõbrad teda abistamast. 2000. a. sõlmis Universal Records pikemalt mõtlemata lepingu just nimelt Nellyga. Sama aasta juunikuus debüteeris Nelly albumiga "Country Grammar". Paar kuud hiljem ilmus nimiloo singel, mis saavutas suurt publikumenu. Nelly nimi oli selle singli kaudu avalikkusele tuttavaks saanud ja see oli heaks reklaamik albumilegi. 2000. a. suve jooksul müüdi tervelt 2 miljonit albumit.

Sama aasta septembris lisis "Country Grammarile" kuulust Nelly esinemine MTV muusikavideoauhindade jagamisel – seal esitas ta sama laulu. Õige peatselt oli veel üks miljon plaadialbumit õnnelike omanike kätte jõudnud! Mitme aasta pikkusest hoovõtust sai nüüd tõeline tähelend: novembris 2000 ilmus teine singel "E.!", mis tõstis muusiku populaarsust sedavõrd, et aastavahetuseks oli "Country Grammarit" müüdnud juba üle 5 miljoni.

2001 aasta veebruaris oli Nelly kahe Grammy nominent: "Country Grammar" kandideeris nii parima räp-soolo esituse kui ka parima räp-albumi preemia, kuid tohtule publikumenule vaatamata jäid

mõlemad auhinnad Nellyl koju viimata. Kuu hiljem – märtsis – ilmus Nelly kolmas singel „Ride Wit Me“, mis oli lindistatud koos City Spudiga. Selle singliga võitis Nelly sama aasta septembris MTV muusikavideoauhindade jagamisel parima räp-video preemia. Ta oli ka parima meesartisti video ja vaatajate lemmiku auhinna nominent. 2001 aasta oktoobris ilmus koostöös Jagged Edge'iga tehtud video "Where The Party At". Uuele albumile "Nellyville" (ilmus juunis 2002) eelnes kaks menukat singlit, "#1" ja "Hot In Here", mis jõudsid ka plaadile. 2002. aasta lõpuks selgus, et debüütalbumi menu polnud ikka veel lahtunud: „Country Grammar“ oli selleks ajaks müüdnud juba üle 8 miljoni!

Filmi "Bad Boys II" soundtrackil, mille kestvus on ligi tund aega, esines terve salk hip-hop-kuulsusi, P.Diddy, Murphy Lee ja teiste kõrval ka Nelly. Üks lähedamatest lugudest, "Shake Your Tailfeather", ongi nende kolme esitatud. Nelly kuulub räpparite hulka, kes kõikjal suudab oma "saba-sulgi" väga efektselt raputada!

2003 aasta saavutuste eest kandideeris Nelly viiele Grammy auhinnale ning seekord oli ta esinemine ka edukas: võita õnnestus kahes räpi-kategoorias.

Novembris 2003 ilmus uus plaat "Da Derry Versions: The Re-invention", mis sisaldab Nelly popimate lugude remikse, põhiliste miksjatena astuvad üles Jason "Jay E" Epperson ja David Banner. Seda võiks pidada rohkem tantsupidude repertuaariks, sest Nelly esituses oli samadel lugudel hoopis teine iseloom

2004. aastal tegi Nelly kaks albumit, mis ilmusid nagu kaksikvennad samal päeval, 14.septembril. Plaatide nimed on "Sweat" ning "Suite". Mõlemal plaadil on Nellyle seltsiks terve hulk kuulsaid muusikuid: näiteks räpib loos "My Place" ka Jaheim, Stephen Marley teeb kaasa loos nimega "River Don't Run", räppar Mase hiilgab loos "In My Life" ja kuulajaid üllatab koguni selline staar nagu Christina Aguilera, kes lööb kaasa loos "Tilt 'Cha Head Back".

Nelly sobib suurepäraselt ka kuulsa kantrilaulja Tim McGraw'ga, kellega lindistatud laulust "Over and Over" ilmus hiljuti samuti kiiret menu kogunud singel.

"Sweat" ja "Suite" tõusid juba esimese nädala jooksul USA albumite edetabelisse. Selle nädala jooksul oli esimest müüdnud 342 000 ja teist 396 000 tükki. Ka singlite edetabelis on Nelly lugude menu üsna pidev.

Mõlema uue albumi kaanel on Nellyst pool nägu, nii et terviku imetlemiseks tuleks mõlemad koju tuua! Mütsid on küll kummalgi näopoolle erinevad, aga ega muusikat tee müts, vaid ikka mees ise!

Nellyle saab kirjutada aadressil:
c/o Universal Records
1755 Broadway
New York, N.Y. 10019 USA.
Tema kodulehekülje aadress on www.nelly.net

Pärinimi: Cornell Haynes
Artistinimi: Nelly
Sünnipäev: 2. november 1978
Tähtkuju: Skorpion
Sünnikoht: Austin, Texas, USA
Lapsepõlvkodu: St. Louis, Missouri, USA
Pikkus: 178 cm
Kaal: 82 kg
Lapsed: Chanel (1996) ja Trey (1999)
Hirmud: Nelly pelgab lendamist ja käib ringreisidel bussiga

Nelly

Kes on ELIXIA?

■ KUIDAS SÜNDIS ELIXIA?

Vaido: Oleme olnud sõbrad juba 14 aastat – tutvusime varases lapsepõlves, ja duo loomise mõtte tuli sellest, et me mõlemad tunneme huvi muusika, eriti laulmise vastu. Nime "Elixia" leidis Krista – see jäab hästi meelde ja on minu meelest vinge.

Krista: Jah, kuulsin seda nime kusagilt ja see hakkas mulle kohe meeldima. Meie muusikaliseks stiiliks on pop ja disko. Kaheliikmelisi ansambleid pole Eestis praegu kuigi palju ja meile meeldib kahekesi esineda, kuna läbisaamine on meil hea. Lood, mida esitame, on kirjutatud produtsendid, kelle nimed jätan esialgu saladuseks, aga need laulud tulevad südamest ja on kirjutatud armastusest muusika vastu.

■ TEIE EESKUJUD?

Vaido: Minu isiklik eeskuju on Koit Toome, sest ta laulab tööpoolest suurepäraselt.

Krista: Minu suurimaks eeskujuks on kindlasti Maarja-Liis Illus, sest ta laulab fantastiliselt ja on üldse tore inimene.

■ KUS OLETE ESINENUD?

Vaido: Esinenud oleme Haapsalus ja paljudel koolipidudel, kuid seni on kõige meeldejäädavam olnud esinemine Haapsalus, sest sinna oli püstitatud Raadio 2 poolt lava, kus saime end tõeliste staaridena tunda...

■ MILLISELE VANUSEGRUPILE TEIE LAULUD KÕIGE ENAM SOBIVAD?

Krista: Meie lood on mõeldud inimestele, kes armastavad meid ja meie muusikat. Mingeid vanusepiiranguid nagu ei ole. Olen kuulnud, et meie laulud meeldivad nii noorematele kui ka vanematele inimestele.

■ KAS TEIL ON KA ENDA FÄNNIKLUBI? KES SINNA KUULUVAD JA KUIDAS SELLE LIIKMEKS VÕIB SAADA?

Krista: Fänniklubi liikmed peaksid olema kursis meie tegemistega, meid toetama ja meile kaasa elama ning kuulama meie lugusid. Neid kolme põhimõtet järgides on nad tõelised fännid!

Paljude sooviks on esineda bändis, kuid vähesed viitsivad selleks midagi tõsisemat ette võtta. Kaks noort ja hakkajat muusikasõpra Pärnumaalt – Krista Karu (18) ja Vaido Neigaus (17) asutasid oma bändi juba aastal 2002, kuid tõsisemalt hakati tegutsema 2004. a. märtsist. Raadio 2 saates "Oma laul" esinesid nad mullu juba kahel korral, ja nii juunis kui ka novembris võideti kuldlaulu tiitel.

Vaido: Kõik, kes soovivad meie fänniks saada, võiksid minna meie kodukale, mille aadress on <http://www.zone.ee/elixia>

■ MISSUGUSED ON TEIE TULEVIKUPLAANID?

Krista: Sooviksime jõuda kõigepealt oma albumi väljaandmiseni. Minu tuleviku-plaane sisustab aga kindlasti laulmine, kuna see on ja jääb minu elu olulisemaks asjaks.

Vaido: Tahaksime, et meie laule saaksid kuulata meie fännid ja terve muusika-maailm...

■ MIDA SOOVITE "HEA LAPSE" LUGEJATELE JA OMA FÄNNIDELE?

Vaido: Heale Lapsele lubame, et saate meiega ühendust ka tulevikus. Fännidele ütleme, et armastame teid kõiki!

Krista: Olete alati meie südames!

Robotid

ründavad märtsis kinoekraane!

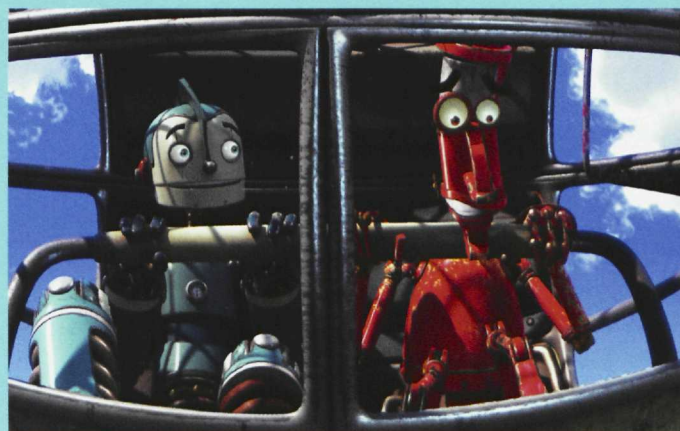
Märtsikuu tootab tulla äärmiselt huvitav kõigile neile, keda paeluvad igasugused huvitavad masinad ja mehaanilised asjandused ning iseäranis robotid. Just need fantaasiaküllased, metallist ja muust kõvast materjalist tegelased hakkavad kinosõpru lõbustama uues ja lustakas animafilmis nimega „Robotid“, mis jõuab kinodesse 11. märtsil. Jällegi nii eesti, inglise kui ka vene keeles.

Rodney Copperbottom (Taavi Teplenkov) on robot, kellele üle kõige meeldib kõiksugu masinaid ja muid vigureid leiutada ning sellel alal edu saavutamiseks peab ta mine-ma suurde Robotlinna. Tema plaaniks on üles leida kõigi robotite suur eeskuju Bigweld (Aarne Üksküla), kes juhhib omanimelist tööstust ja kellel ei käi üle jõu ühegi roboti remontimine, olgu see nii lagunenud ja õnnetus seisus kui tahes.

Suur on aga Rodney pettumus, kui tema kõrva jõuavad kuuldused sellest, et Bigweld on otsekui maa alla kadunud ja tema äraolekul on ohjad haaranud külm ja kalk (mitte ainult sellepärast, et ta robot on) Ratchet

(Tiit Sukk), kes oma öela mamma Madam Gasketiga (Peeter Oja) haub kurja plaani Robotlinnas võimu haaramiseks. Võimu haaramine tähendab aga seda, et päevapealt unustatakse ära vanadele ja aeguma kipuvatele robotitele varuosade tootmine. Selle asemel peavad kõik hakkama kasutama Ratcheti ja Madam Gasketi loodud täiustusi ja need, kes seda ei tee, võivad end peatselt vanaraua seast leida.

Suurde ja tundmatusse Robotlinna saabunud Rodney ei taha aga niisama kergelt alla vanduda ning peatselt on ta juhuse talt tutvunud hullumeelse ja humoorika roboti Fenderiga (Mait Malmsten), kelle erinevad kehaosad kipuvad alatasa ja kõige sobimatumatel hetkedel küljest kukkuma. Fender ei ole ainuke robot, kellele küljest kukuvad pead-käed-jalad probleeme tekitavad ja kelle jaoks tähendab kuldsete kätega Rodney saabumine Robotlinna tõelist taevakingitust. Erinevaid roboteid remontides kogub nutikas ja tegus Rodney endale kiiresti sõpru, kes on kahel käel nõus (muidugi juhul, kui need jäsemed neil ikka küljes püsivad) teda Bigweldi otsingutel ja Ratcheti

kurjade plaanide takistamisel abistama...

„Robotid“ on animatsioon, mille valmimise eest vastutas sama meeskond, kelle töö tulemusena valmis kolm aastat tagasi Eestimaal kinorekordeid purustanud lugu nimega „Jääaeg“. Sel korral on aga jääliustikel uitavad mammut, laiskloom ja koopa-orav asendunud fantaasiarikka, huvitava maailmaga, mille ehitamisega on animatsioonivõlurid vaeva näinud pikki aastaid, sest töö „Robotite“ kallal algas juba enne „Jääaja“ valmimist. Tulemuseks on aga peadpöörivatest seiklustest tulvil film, kus vaatajate ette astuvad kentsakad ja muhedad tegelased. Märtsikuus ootab meid ees „Robotite“ põnev maailm!

Timo Diener

BIONICLE

PE^B 2005,3
2 1378

www.bionicle.com

8745 Roporak

Roporak on meister kaugrännakute alal. Ta paiskab vastase pihta Rhotuka spinnereid, mis muudavad tabamise korral vastase liikumisvõimeks ja ammutavad temast kogu energia.

8744 Oohnorak

Võimas ja kartmatu Oohnorak piirab oma sihtmärgid ümber ja kasutab Rhotuka spinnereid, et uimastada vastaseid.

KARDA VISORAKKE!

Hirmuäratavate mürgiste ämblike hordid on vallutanud Metru Nui linna ja katnud selle oma võrguga ning moonutanud meie Toa kangelased uuteks ja koledateks poolvägilasteks, poolkoletisteks. Kes küll nüüd seisab vastu Visorakkidele?

8747 Suukorak

Suukorak eelistab akkrännakuid Rhotuka spinneritega, mis on täis sokeerivat mürki ja läbistavad vastase nagu elektrilaenguga.

8742 Vohtarak

Vohtarak teeb raevukaid pingutusi rünnates ja tulistab mürgiseid Rhotuka spinnereid, mis sisaldavad kõrvetavat mürki ja muudavad vaenlaste pingutused jõuetuteks.

8743 Boggarak

Boggarak, kiireim Visorakkidest, jahib oma sihtmärke, libisedes läbi järvede ja jõgede. Ta saab vastaseid tabada vees ja tema mürgil on vastasele paistetust tekitav mõju.

Kelleks on mürgiämblikud muutnud Toa Hordika kangelased?

Tähista ristiga õige vastus

kassiks poolvägilasteks, poolkoletisteks vägilasteks

Nimi: _____

Adress: _____

Vastus saada Hea Lapse toimetusse.

**NBI Kõigi
LEGO-talongide
täitjate vahel
loositakse juunis 2005
välja reis Legoland!!!
Osale kindlasti!**

**Osale võistlusel!
Loosi läheb kuus
purki Visorakke!**

